HEISE
Romancer og Sange
1. Del

P. HEISE

Romancer og Sange.

1ste AFDELING.

KJØBENHAVN & LEIPZIG,
Wilhelm Hansen, Musik-Forlag.

INDHOLD.

(1ste Bind.)

HAN GYNGED PAA HAVET.

P. Heise.

Allegro, ma non troppo presto.

SANG.

V. 1. Han gyn - ged paa Ha - vet og trak sin Mede - snor, da
V. 2. „Kom ned un - der Bøl - gen og hvil dig i min Favn! jeg
V. 3. „Kom ned un - der Bøl - gen og tryk mig til dit Bryst! jeg
V. 4. Han saae gjennem Bøl - ger - nes blan - ke Sil - ke - slør, og
V. 5. Hun sat - te sig hos ham og rak - te ham sin Haand, da
V. 6. Hun tog ham om Skul - dren og rak - te ham sit Kys, da
V. 7. Og Baa - den drev langsomt mod Strand, men den var tom; til-

PIANO.

p cre - scen - do.

1. hør - te han en Hvi - sken af lif - li - ge Ord. Men
2. dulmer al - le Sor - ger, og stil - ler hvert Savn." Men
3. skjænker dig al Ver - dens og Him - merigs Lyst." Men
4. me - re fa - ger Qvin - de han al - drig saae før. Men
5. brast hans Tankes Traad og de hjem - li - ge Baand. Men
6. sluk - te for hans Øi - ne sig Him - melens Lys. Men
7. ba - ge til sit Hjem al - drig Fi - skeren kom. Men

con fuoco.

p pp fz p

1. lyt ei, lyt ei, Un - ger - svend, til den fal - ske Hav - frues Ta - le.
2. lyt ei, lyt ei, Un - ger - svend, til den fal - ske Hav - frues Ta - le.
3. lyt ei, lyt ei, Un - ger - svend, til den fal - ske Hav - frues Ta - le.
4. lyt ei, lyt ei, Un - ger - svend, til den fal - ske Hav - frues Ta - le.
5. lyt ei, lyt ei, Un - ger - svend, til den fal - ske Hav - frues Ta - le.
6. lyt ei, lyt ei, Un - ger - svend, til den fal - ske Hav - frues Ta - le.
7. lyt ei, lyt ei, Un - ger - svend, til den fal - ske Hav - frues Ta - le.

f diminuendo. pp

ri - tar - dan - do.

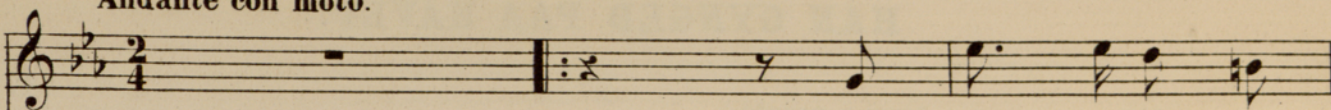

Wilhelm Hansens Nodestik- og Tryk, Kjöbenhavn.

EN SOMMERAFTEN SILDE.

Andante con moto.

SANG.

V. 1. En Som - mer - af - ten
V. 2. Smaa - bøl - ger - ne, som
V. 3. Den mør - ke Hav - mand
V. 4. Han sad paa Ha - vets
V. 5. „Siig Hav - mand, hvi Du
V. 6. „Ak al min vil - de
V. 7. „Din Stem - mes Trold - dom
V. 8. „Ak kun - de Du mig
V. 9. Saa tal - te han og

PIANO.

1. Blad, og me - dens sødt hun drøm - - te, en
2. Fod, det var som hen - des Stem - - me de
3. Fald, saa - læn - ge til den smel - - ted Na -
4. Sind, og kla - re Taa - rer glim - - ted og
5. Flod, og Dy - bets Ska - rer bøi - - e sig
6. selv; jeg fik en dun - kel A - - nen, men
7. Skjød, og in - gen Li - vets Glæ - - de og
8. To; jeg laan - te Dig min Styr - - ke, og
9. af; men Jom - fru - en sad e - - ne paa

f

1. gam - mel Sang hun qvad.
2. hør - te og for - stod.
3. tu - rens haar - de Skal.
4. faldt i Maa - nens Skin.
5. ræd - de for Din Fod."
6. jeg fik in - gen Sjæl."
7. in - gen sa - lig Død."
8. Du gav mig Din Tro."
9. hvi - den Strand og tav.

diminuendo.

fz pp

PAA SØNDAGSAFTEN.

Allegretto vivace.

SANG.

PIANO.

f

V. Paa

1. Søndag-aften kommer hun til Dandsen ganske vist; da skal en kort, men salig Stund ermstatte mangen trist. Er Ugens Slid end nok saa slemt og fuldt af Vrøvl og Had, paa Søndagaften Alt er glemt, og jeg er kiste-glad.

2. By har kjønne Piger nok, som gjerne dandse vil; men der er i den hele Flok kun een, min Hu staaer til. De Andre veed, de kjønne er, hun ene veed det ei, paa Søndagaften vælges der, og hende vælger jeg.

3. flyve vi med frydfuldt Sind afsted i Dandsens Ring; jeg seer i hendes Øine ind, men ellers Ingenting. De Andres Skjemt mig rører ei, jeg ændser ei de leer; paa Søndagaften dandser jeg bestemt med ingen Fleer.

4. naar saa Dandsen er forbi, vi skye de Andres Fjed, og følges ad en eensom Sti langs Mølledammens Bred; kun Himlens Stjerner paa os see, og Bølgen lytter stil; paa Søndagaften ja maaskee! hvis jeg faaer Modder-til.

V. 2. Vor
V. 3. Saa
V. 4. Og

p *cresc.* *f* *f*

LIDEN KAREN.

Allegretto tranquillo.

SANG.

V. 1. Husker Du i Høst, da vi hjemad fra Marken gik,
V. 2. Husker Du i Vin_ter, vi sad omkring Arnens Ild,
V. 3. Husker Du i Ju_len, ved Gigers og Fløiters Klang,
V. 4. See nu er det For_aar, og Spirer_ne fol_des ud,

PIANO.

1. vendte Du i_mod mig et spørgende Blik; da faldt det paa mit Sind, at jeg var hid_til
2. jeg for_tal_te E_ventyr, Du hørte til; tidt op paa mig Du saae, saa jeg gik reent i_
3. mens vi o_ver Gul_vet os ly_ste_lig svang, saae jeg paa Dig saa vist, at Du blev rød til_
4. Fug_len bygger Re_de, og Skoven staaer Brud, Alt, hvad af Liv der veed, drømmer om Kjærlig_

cresc. *f* *poco rit.*

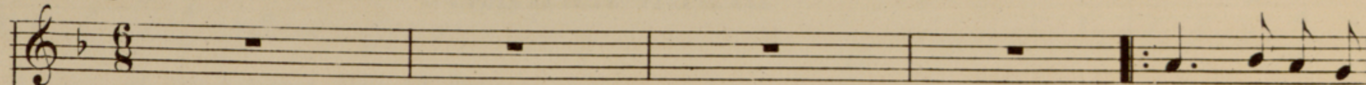
1. blind; siig mig, lil_le Ka_ren, hvad meente Du da? siig mig, lille Karen, hvad meente Du da?
2. staa; siig mig, lil_le Ka_ren, hvad meente Du da? siig mig, lille Karen, hvad meente Du da?
3. sidst; siig mig, lil_le Ka_ren, hvad meente Du da? siig mig, lille Karen, hvad meente Du da?
4. hed; siig mig, lil_le Ka_ren, hvad me_ner Du nu? siig mig, lille Karen, hvad mener Du nu?

accellerando e crescendo. *f* *dim. e rall.* *p*

VAARSANG I HØST.

Allegro, molto animato.

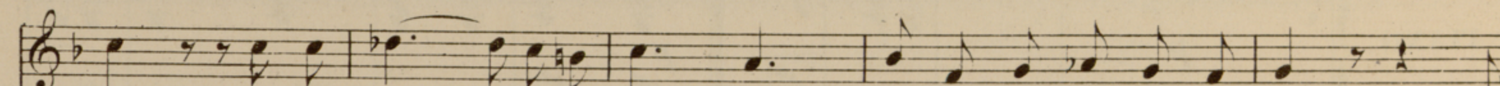
SANG.

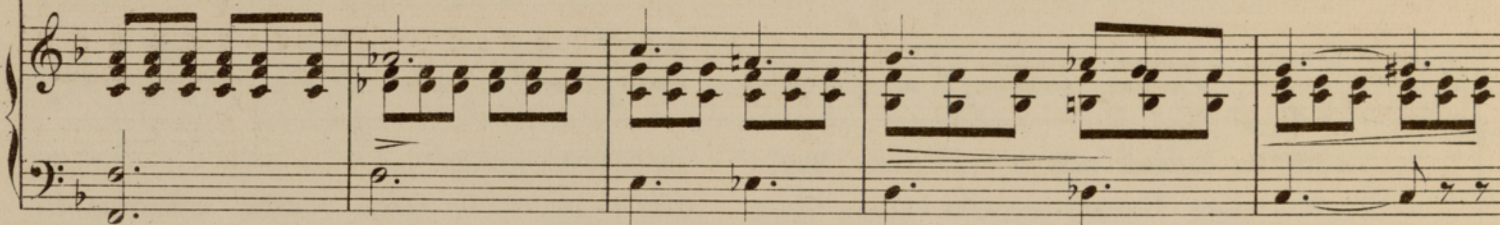
V. 1. Hist u-de er
V. 2. Før var der saa
V. 3. Før var der saa

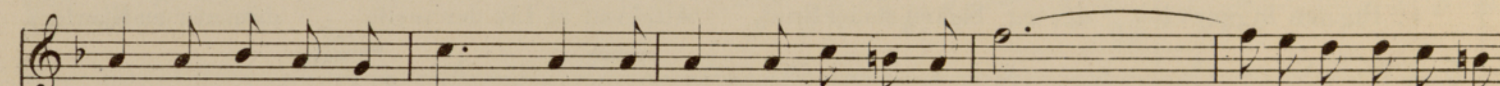
PIANO.

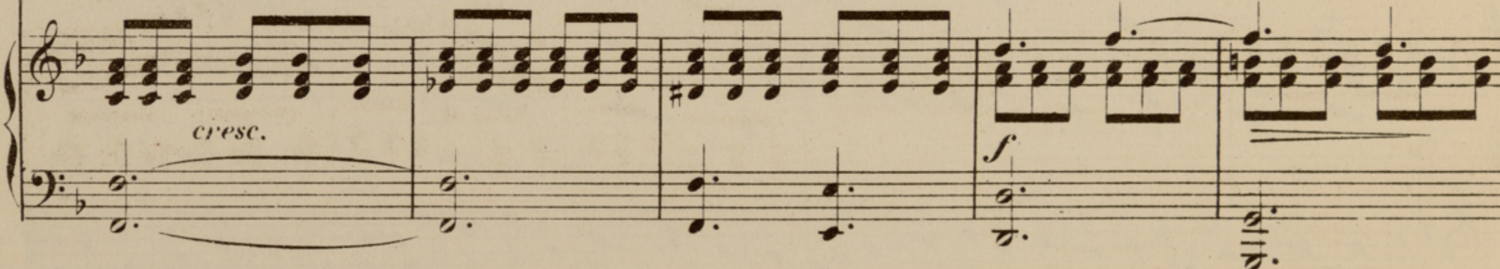

1. koldt, og med Smer-te seer Lin-den ned til sit fal-den-de Haar; men
2. mørkt; men med Lu-en har Ro-sen malt baa-de Bla-de og Træ'r, da
3. tyst, og i Dva-le, som Dø-dens, dybt hver en To-ne var lagt, men

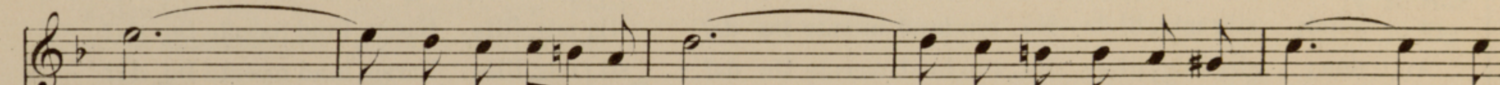

1. her, ak! her i mit Hjer-te, men her, ak! her i mit Hjer-te nu blomstrer den
2. høit, saa høit i-mod Bu-en, da høit, saa høit i-mod Bu-en den sendte sit
3. nu, ak! nu kan den ta-le, men nu, ak! nu kan den ta-le, til Li-ve ved

cresc.

1. fav-re-ste Vaar, nu blom-strer den fav-re-ste Vaar. Der
2. tryl-len-de Skjær, den send-te sit tryl-len-de Skjær; min
3. Ro-sen gjen-vakt, til Li-ve ved Ro-sen gjen-vakt; med

1. spi_rer den grøn_ne_ste Vang, hvor vækken_de Luft_ninger gaaer ______ ; nys Ro_sen ud_
2. Barm, der var ny _ lig saa trang, nu rummer en duf_ten_de Hær ______ ; nys Ro_sen ud_
3. Duft og med Straaler og Klang, min Vaar skal for_kyn_de sin Pragt ______ ; nys Ro_sen ud_

f *p*

1. sprang! det er den, jeg skylder min Sang, nys Ro_sen ud_sprang! det er den ______
2. sprang! det er den, jeg skylder min Sang, nys Ro _ sen ud_sprang! det er den ______
3. sprang! det er den, jeg skylder min Sang, nys Ro _ sen ud_sprang! det er den ______

sempre cresc. *f*

1. —, jeg skyl _ _ _ der ___ min Sang.
2. —, jeg skyl _ _ _ der ___ min Sang. Chr. Winther.
3. —, jeg skyl _ _ _ der ___ min Sang. (Vaarsang i Høst af „Sang og Sagn.")

di_mi_nu_en_do.

Efter 1 og 2 Vers. | Efter 3 Vers.

f

SANG.

Larghetto espressivo.

SANG.

V. 1. O lad ei svin – de Ti – men u – nyttet bort!
V. 2. El – ske – de, Kjæ – re! Kom til mit stille Bryst;
V. 3. Smykker den blan – ke, le – – vende Æ – del – steen,
V. 4. Yn – dig – ste Li – lie! Fyl – dig og blid og øm!
V. 5. Lad da ei svin – de Ti – men u – ændset bort;

PIANO.

pp

Ped.

p

poco animato.

1. Nor – ner – ne spin – – de, tvundet af Rødt og Sort, Livs – traa – den alt – for kort, –
2. jeg vil jo bæ – – re Dig og din Sorg og Lyst, hvil i min Arm saa tyst, –
3. Taa – ren, min ran – – ke, duf – ten – de Ro – sen – green? Ak, hver din Taa – re reen
4. Er det din Vil – – lie, sei – le vi Li – vets Strøm, drømme den sam – me Drøm,
5. Norner – ne spin – – de, tvundet af Rødt og Sort, Livs – traa – den alt – for kort, –

ritenuto.

1. lad den ei svin – – de!
2. El – – – – ske – de, Kjæ – – – re!
3. blier mig en Tan – – – ke.
4. yn – – – – dig – ste Li – – – lie!
5. o min Ven – in – – – de!

(Sang af „Haandtegninger.")

p

pp

HVOR SKOVEN MEEST VAR ØDE.

Moderato con espressione.

SANG.

PIANO.

V. 1. Hvor Skoven meest var ø - de i Skyggen dunkel - grøn, der
3. saae mit Øi - e Li - lien, og Rosen rød det saae, dog

1 sad jeg med min Elsk - te, der sad jeg med min Elsk - te, med min Elsk - te i Løn.
3 qvæged sig mit Hjer - te, dog qvæged sig mit Hjer - te sødt ved Vi - o - lens Blaae.

V. 2. Der stod ei blaae Vi - o - ler og ingen Ro - se rød, der pranged ingen Li - lie alt
V. 4. Der sang vel in - gen Smaa - fugl, men Alt var tyst og dødt; dog klang det for mit Ø - re saa u -

2 u - di Skovens Skjød. V. 3. Dog
4 si - geligt sødt. V. 5. Og blev Alverden ø - de og misted Liv og Lyst, hun ved min Si - de

un poco forte

skab - te, hun ved min Si - de skab - te Al - ver - den i mit Bryst. (Af „nye Digte.“)

DER VAR ROSER I DALE.

Allegretto.

SANG.

V. 1. Der var Ro - - ser i
smi - - dig - ste
Ran - - ker, som

PIANO.

f *diminuendo.* *p*

1. Da - - le og Vi - o - - - - ler bag Hæk; i de
2. Slan - - ge gik de Bøl - - - ger i Bugt; og det
3. bin - - der til Him - - len vor Jord; der var

f

1. løv - - - - ri - ge Sa - le var der Qvid - - dren og
2. svæ - - - - ved som San - ge o - ver Hau - - ger og
3. blus - - - - sen - de Kin - der, der var dei - - li - - ge

fp *fp*

efter 1 og 2 Vers.
efter 3 Vers.
1. Ta - - le af Fugl og af Bæk.
2. Van - - ge, fra Blomst og fra Frugt. V. 2. Som den
3. Qvin - der i Sal og ved V. 3. Der var Bord.
f
p
Un poco più lento.
V. 4. Men af Alt, hvad jeg hør - - te, og af Alt, hvad jeg saae, var der
p
In - - tet mig rør - te, mig min Tan - - ke did før - te, hvor jeg selv, hvor jeg
fp
fp
fp
f
riten.
selv ei kan. naae.
p a tempo.
(Af „lyriske Digte.“)

JEG GAD SAA GJERNE.

Andantino, con leggerezza.

SANG.

PIANO.

pp

V. 1. Jeg gad saa gjer_ne væ_re liig Sommer_fug_len
3. hav_de jeg dens Vin_ge og var jeg let som

p

1. hist, hvis fi_ne Vin_ger bæ_re den hid til Ro_sens Qvist. V. 2. Der
3. den, hvor skul_de jeg da svin_ge mig til min Ro_se hen! V. 4. Hvor

mf

2. sid_der den og gyn_ger saa lyk_ke_lig og let; men at den al_drig
4. skul_de jeg da qvæ_de, be_ru_set af dens Pragt; nu maa jeg een_som

p

2. syn_ger, for_staaer jeg ik_ke ret. V. 3. Thi
4. græ_de, af Læng_sel ø_de_lagt! („Flygtigt Ønske" af „Haandtegninger.")

cresc.

p

SKJØN ER VAAREN.

Andante con anima.

SANG.

PIANO.

V. 1. Skjøn er Vaa_ren! lif_ligt So_len far_ver Bø_gens ly_se
V. 2. Skjøn er Vaa_ren! ak, men svinder flyg_tig som et Aan_de_
V. 3. Men en be_dre Vaar jeg kjender, in_gen Ve_xel her_sker
V. 4. Hun er Vaa_ren, jeg har fun_det, Pa_ra_di_sets un_ge

fz *fp*

1. Top; Buk_kar duf_ter, og Vi_o_len slaaer med Blu sit Øi_e op; bag de
2. drag; om dens Her_lig_hed os min_der snart kun Lø_vets gu_le Lag. Ro_sen
3. der: Sta_digt Ro_sens Flam_me brænder, mild_net huldt af Li_liens Skjær; Sjæ_lens
4. Frugt! Hun er den, som fast har bundet ved sin Trolddom Ti_dens Flugt! Ak, i

mf *legato* *p*

1. blø_de, grøn_ne Lok_ker smi_ler Ro_sens spæ_de Mund, og som kla_re Søl_ver-
2. slum_rer, Li_lien seg_ner, Lø_vet døer paa Mark og Vang, So_lens var_me Kin_der
3. Blom_ster, frie og un_ge, staae just der i frei_dig Flor, og i Hel_lig_dom_men
4. hen_des Smiil, i Suk_ket, i det mil_de kjæ_re Blik, har mit Hjer_te dybt ind_

f

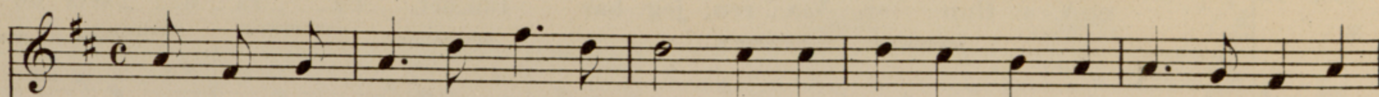
1. klokker klinger Fug_lesang i Lund.
2. blegner, stum er Lundens Klokke_klang.
3. sjun_ge e_vig un_ge Længslers Chor.
4. drukket E_vig_hedens Ungdoms_drik. (Af „Lyriske Digte.")

f

EFTERKLANG.

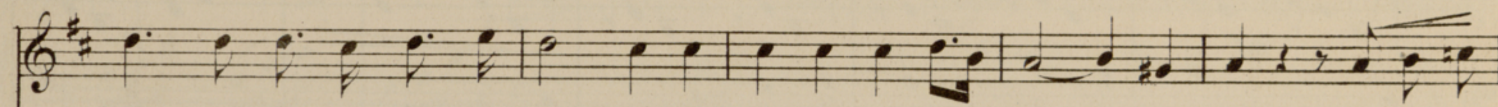
Andante sostenuto.

SANG.

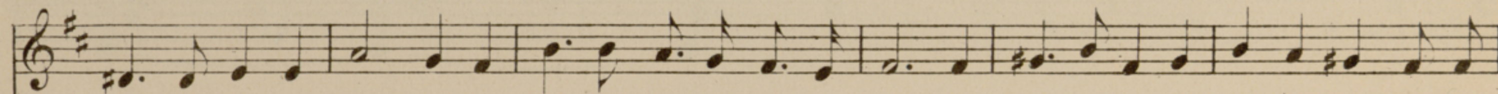

PIANO.

con calore.

Gra_vens Hjem og sik_kre Havn. Men i mit Hjer_tes Dyb jeg fø - ler end - nu en Vaar, en

f *p*

sempre rallentando.

Som_mer_lyst, en Ild, som Vintrens Snee ei kjø - ler, en Klang, som al - drig vor - der

f *ff*

tyst! Naar da til Slummer Cith_ren hæn_ges, jeg al_drig si_ger den Far_vel; den

p

vaagner brat, saasnart jeg læn_ges, og stemmer al_tid med min Sjæl.

(Af „lyriske Digte.“)

HVOR TINDRER NU MIN STJERNE.

Sang af „Hjortens Flugt."

Andantino espressivo.

SANG.

V.1. Hvor tin - drer nu min Stjer - ne? Hvor døl - ger sig min Skat? Dig sø - ger i det Fjer - ne min Sjæl ved Dag og Nat. Dig lok - ker nu min

V.2. Hver Nat er jo vor Som - mer, dens Blom - ster e - re vi; naar Da - gen den kom - mer, er vor Som - mer for - bi. O, yn - dig - ste Kjær -

PIANO.

f *dim.* *p* *sempre legato.* *mf* *f* *p cresc.* *f*

Ped.

Stem - me; jeg veed, Du kommer jo, thi al - drig kan Du
min - de! O, El - skovs - ro - se rød! I Mulm jeg kan Dig

cresc.

glem - me, Du skjænked mig Din Tro!
fin - de, for Din Duft er stærk og sød!

1ste VERS.

rite - nuto.

O,

yn - dig - ste Kjær - min - de! O, El - skovsro - se rød !

(Chr. Winther.)

DYVEKES SANG

af Vilhelm Zabern.

Allegro, molto affettuoso.

SANG.

PIANO

mf *sf* *dim.* *f* *p*

V. 1. Naar Skyt - ten ud - sen - der sin
V. 2. I Bøl - - gen svøm - mer med
V. 3. En Ørn op - sti - ger bag
V. 4. For - o - - ven glim - ter det

hvas - se Piil, maa Fug - len i Luf - ten da - -
Dø - dens Mod den Fisk, som med An - ge_len le - -
sal - ten Sø, dens Vin - ger er alt - for sor - -
høi - e_ste Tag med Per - ler og Guld u - den Li - -

le; han bød mig vel sei - - le hun - - dre_de
ger; de gjø - de mit strøm - men_de Hjer - - te -
te; hvo byg - ger det Skib, som fra Ver - - dens
ge; at fal - de der - fra er slet in_gen

cres - - - - - - cen - -

Miil til si - - ne for - gyld - - te Sa - - -
blod i Kon - gens for - gyld - - te Bæ - - -
Ø kan sei - - le til Him - me - rigs Por - - -
Sag, men van - - ske_ligt did at sti - - -

- do. ff dimin

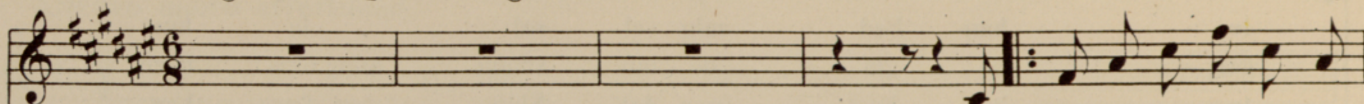
le.
ger.
te.
ge.

ff

DEN ELSKEDE.

Andantino grazioso quasi Allegretto.

SANG.

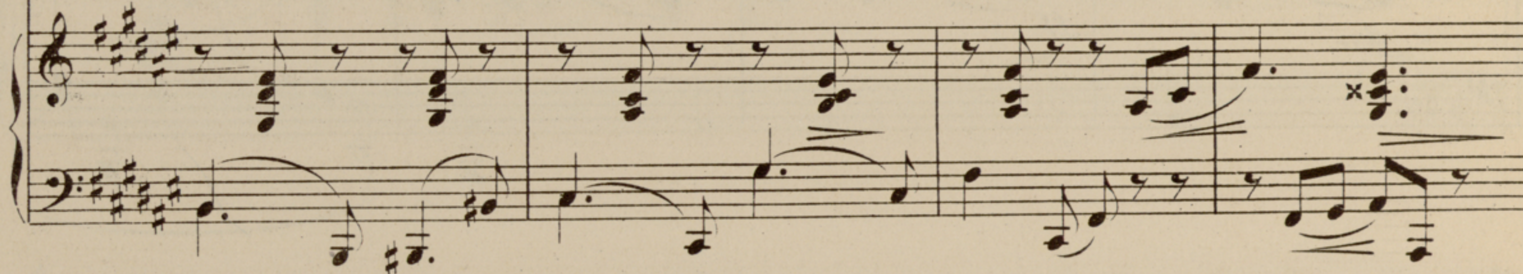
V. 1. De hvi_de_ste Per_ler i
V. 2. Først maa hun ei _ e den
V. 3. Barm maa hun ei _ e saa
V. 4. snildt maa hun flette sin
V. 5. Øi _ et maa lig_ne den

PIANO.

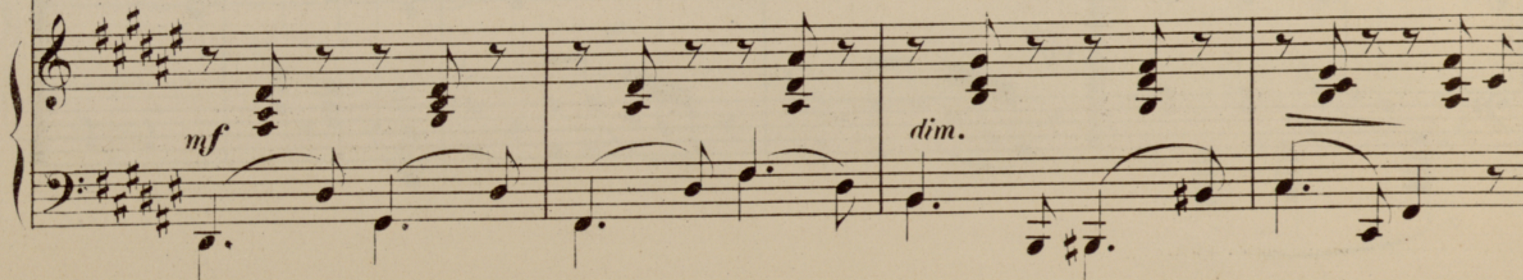

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

Ha _ vet er spredt og Bøl _ ger_ne van_dre der _ o _ ver, den
yn _ dig _ ste Fod, for Hju_let og Væ _ ven at træ _ de, der _
varm og saa fuld, to Ar _ me saa blen_den _ de hvi _ de, der _
Tan _ kes Net, og Smi_let maa rø _ be For_stan _ den; hendes
sag _ te Strøm, hvor _ i sig Fuld_maa_nen ma _ ler; men

Skat, Du sø _ ger og al_drig har seet, jeg her at be_skri_ve Dig lo _ ver.
til et ær _ ligt og tro _ fast Mod, der de _ ler Din Sorg og Din Glæ _ de.
til en Tun _ ge saa reen som Guld, der tier og ta _ ler i Ti _ de.
Gang maa væ _ re saa svæven_de let som Bølgens, der træder mod Stran _ den.
Hjer_tet maa drømme saa man _ gen Drøm, hvor _ om ei Læ_ber_ne ta _ ler.

mf *dim.*

V. 2. —
V. 3. En
V. 4. Og
V. 5. Og

Ped. *

Più lento.

V. 6. Mig Nat-ter-ga-len i grøn-nen Lund be-tro-ed, hvor hun hav-de hjem-me,

f p

jeg lyt-ted der-til i en Midnats-stund, og mon det om Mor-ge-nen

f p ritardando al Fine.

glem - - me.

pp pp

VEXELSANG

af den polske Familie.

Allegro risoluto.

PIANO.

f

Han. V. 1. Her Ro _ ser _ ne blus _ sed ved rul _ len _ de Vo _ ve, her
V. 2. Din dri _ sti _ ge Bro _ der sit Sværd skal om _ bin _ de og
V. 3. Din Fa _ der er kjæk, han skal Fjen _ der _ ne tvin _ ge, den
V. 4. Din mæg _ ti _ ge Bei _ ler skal split _ te vor Læn _ ke, den

fp

Fug _ le _ ne sang i de dæm _ ren _ de Sko _ ve, hvor er de, hvor svandt de, hvor
styr _ te sig ned som de hvi _ nen _ de Vin _ de, som Røg og som Sky _ er skal
snee _ hvi _ de Falk skal i Luf _ ten sig svin _ ge, og Rav _ nen skal lyt _ te til
blo _ di _ ge Viin skal han Fjen _ der _ ne skjæn _ ke, i _ me _ dens han syn _ ger Gjen _

fp f

hen mon de tye?
Fjen _ der _ ne flye.
Svær _ de _ nes Klang.
gjæl _ del _ sens Sang.

molto ritenuto.

f

Andantino.

Hun. Da Bar - ba - ren Svær - det hvæs - sed, da hans Hest i Lun - den græs - sed, ned - sank Ro - sen i sit Blod,
Tretten Aar min Bro - der end - te, da Bar - ba - ren ham bort - send - te, vi - ed ham til Spot og Nød,
Da vort Ban - ner høit sig hæ - ved, da de fei - ge Fjen - der bæ - ved for Da - brow - skis Kæm - pe - røst,
Plumpe Fin - gre nys har skaa - ret af min Bei - lers Pan - de Haa - ret, bort han blev paa Slæ - den kjørt;

dim. *p* *sf* *sf* *f*

Fuglen svandt og Sko - ven da - led, kun den rø - de Ha - ne ga - led nær - ved E - gens stær - ke Rod;
Skjændsel paa hans Pan - de tyn - ger, Munken Sjæ - le - mes - ser syn - ger o - ver ham, som var han død;
ak, da fandt min Fa - der Dø - den, mens han kæmped u - for - trø - den paa en fjern og frem - med Kyst,
did, hvor I - sen Jor - den bin - der, did, hvor Taa - ren u - seet rin - der, did, hvor in - tet Suk bli'er hørt,

f

in_tet Træ vil groe der - ef - ter, Jorden
selv hans Navn blev søn - der - re - vet, paa hans
af hans skjunk - ne Grav ud - væl - der Tidsler
did, hvor Pid - sken sted - se klin - ger, did, hvor

agitato.

ff

tab - te si - ne Kræf - ter un - - der
Ryg et Tal blev skre - vet, som et
nu, og hvas - se Næl - der næ - - res
Træl - len Fyr - sten tvin - ger, har et

fz

molto cresc.

den For - - had - - tes Fod.
Tal blev han gjen - født.
af hans Hel - - te - bryst.
Ord min Bei - - ler ført.

ff *rallentando.*

p

f

piu allegro

Han. Saa dra - ger nu Svær-det og gri - ber til Land-sen, og dands med Bar - ba - rerne

fp *fp*

con molto fuoco.

Død - nin-ge - dand-sen, og spred dem som Vin - den det flyg - ten - de Sand! U - sluk - ke-lig,

f *ff*

e - vig nu Hæv-nen skal glø - de, ja Fri - he-den sø - ge vi selv hos de Dø - de, hvis ik - ke vi

sf

ritenuto.

le - ven-de fan - ge den kan!

HAVFRUEN SYNGER TIL SIGURD.

Andantino.

SANG.

V. 1. Jeg kun - de mig glæ - de som
V. 2. Jeg saae dig der_ne - de, jeg
V. 3. Kun da skal det hø - re i

PIANO.

pp Ped. *sf* *p*

1. du o_ver Li_vet paa Jor - - den, jeg kun - de lyk_sa - lig dens Blomster be_træ - de, ak,
2. hør - te din livs - gla - de Stem - - me, min Fred er forsvunden, men ik - ke min Glæ - de, og
3. Nat - ten, naar Ha - vet er stil - - le, naar svæ - vende Smaa_skyer Maa_nen om_slø - re, naar

mf *f* *dim.* *p*

1. hvis jeg din Sø_ster var vor - den; nu svøm - mer jeg een - som fra Kyst og til Kyst og
2. nu skal jeg al_drig dig glem - me: Du gav mig din Stræn - ge_leg gyl - den og skjøn, ved
3. Stjer - ner paa Havfla - den spil - le, og har end dit Bil - led mig rø - ved min Ro, jeg

sf *fp*

1. gjem_mer dit Bil - led i tro - fa - ste Bryst.
2. den skal jeg syn - ge og kla - ge i Løn.
3. dand - ser paa Bøl - gen dog, naar du er fro.

f *dim.* *pp* *pp* *sf* *p*

HAVFRUENS SANG UDENFOR KÆMPERNES LEIR.

Allegretto molto inquieto.

PIANO.

p cres - cen - do.

V. 1. Paa Ky - sten so - - ve Kæmper - ne ro - - lig, paa blan - ken
V. 2. I Hjer - tet ul - - mer e - vi - ge Lu - - e, naar Bar - men
V. 3. Hvo gaaer saa sil - - de e - ne ved Stran - den? See! Stjer - ner
V. 4. Jeg kjen - der nøi - - e Kri - ge - rens Pant - - ser, hans hav - blaa

dim. *p* *fp*

1. Vo - - - ve skin - ner Maa - - ne og Stjerner for - tro - - lig, men Ha - vets
2. svul - - - mer, vin - ker Jor - - den og Himme - lens Bu - - e, men Ha - vets
3. spil - - - le, blin - ke Lyk - - ke til Van - drings - man - - den, men Ha - vets
4. Øi - - - e straa - ler ven - - ligt og Havmø - en dand - - ser, men al - drig

cresc.

rit. à tempo.

1. Mø har ei Ro!
2. Mø har ei Ro!
3. Mø har ei Ro!
4. meer faaer hun Ro!

f *dim.* *cresc.* *f* *ff*

HAVFRUEN BRINGER SIGURD ET SKJÆRF.

Adagio molto espressivo.

SANG.

V. 1. Frygt ei din Ven_in_de paa Hav_sens Bund!
V. 2. Hun vil' dig kun brin_ge et Ven_skabs_pant;
V. 3. Men jeg maa bort_svæ_ve paa vil_den Sø_

PIANO.

p
Ped.

1. Frygt ei din Ven_in_de paa Hav_sens Bund! For Jord og for Himmel hun
2. Hun vil dig kun brin_ge et Ven_skabspant; med det skal du fro o_ver
3. Men jeg maa bortsvæ_ve paa vil_den Sø_ Kan du ei til Jord og til

p mf f dim. f dim.

1. ei vil forblin_de dit Øi_e i Mid_nattens Stund, dit Øi_e i
2. Va_len dig svin_ge, til Li_vet din Stjer_ne dig bandt, til Li_vet din
3. Himmel mig hæ_ve, da maa jeg som Havskummet døe, da maa jeg som

pp

p sf f f pp

1. Mid_nattens Stund.
2. Stjer_ne dig bandt.
3. Hav_skummet døe.

dim. fp dim. pp

HAVFRUENS FORTVIVLELSE.

Larghetto sempre piano e lamentando.

SANG.

V. 1. Far hen mit Haab! far e - - vig hen! Han

V. 2. Synk dybt, synk dybt, u - sa - li - ge Mø! For-

PIANO.

p

1. kom - mer ei meer til - ba - - - - ge; for - glemt mig ha - ver min

2. skjert - set er Him - me - lens Ri - - - - ge, som Hav - skummet skal du

poco cresc. *dim.*

1. Hjer - tens - ven, vil al - drig fra Dy - bet mig dra - - - - ge. Far

2. smel - te og døe, skal al - drig til Li - vet op - sti - - - - ge. Synk

dim. *pp*

1. hen mit Haab, far e - - vig hen!

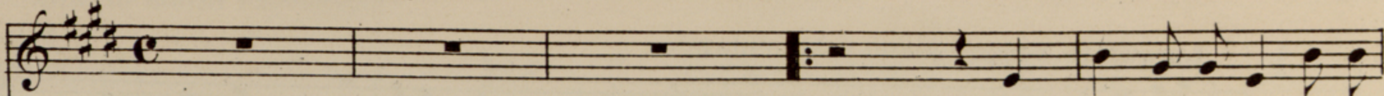
2. dybt, synk dybt, u - sa - - li - ge Mø!

pp

DEN BEFRIEDE HAVFRUE.

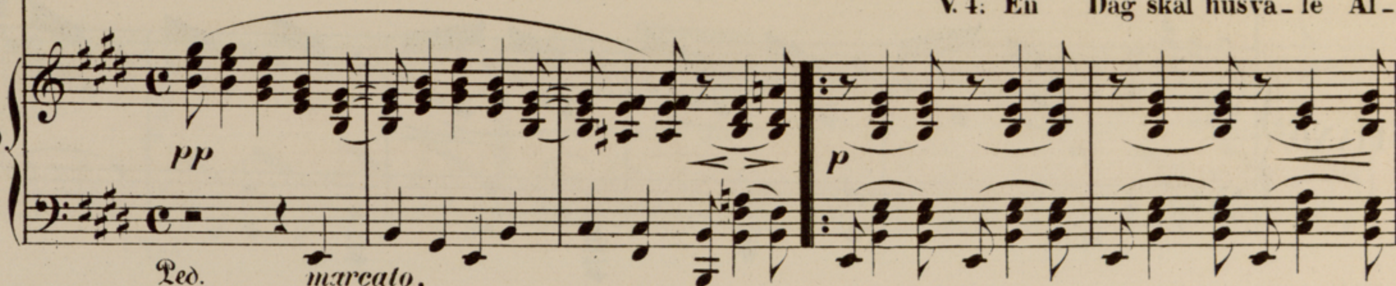
Andante molto sostenuto.

SANG.

V. 1. Mit Liv var en Længsel jeg
V. 2. Det Liv er op–duk–ket af
V. 3. Som Vindsuk i Si – vet mit
V. 4. En Dag skal husva – le Al–

PIANO.

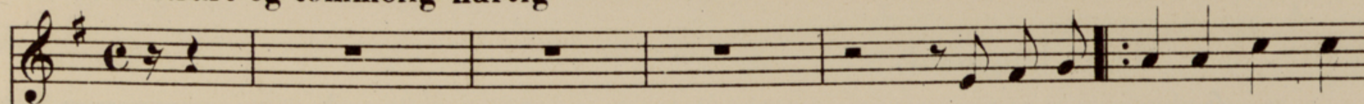

CHILDE HAROLDS AFSKEDSSANG.

Med Kraft og temmelig hurtig

SANG.

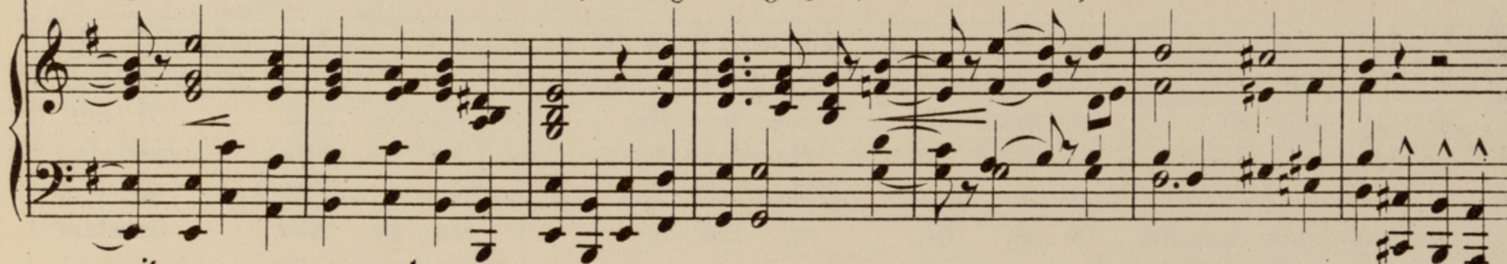

V. 1. Farvel, far - vel! min Fø - de -
op af vaaden
Skib jeg snelt vil

PIANO.

1. strand snart heelt fra mig er skilt; Nat - vin - den vif - ter ud fra Land, Sømaa - gen skriger vildt, Sø -
2. Grav at tryl - le Morg'nen frem, da hil - ser jeg det vi - de Hav, men ei mit Fædre - hjem, men
3. gaae ud o - ver sal - ten Sø, og li - ge kjært, hvad Land vi naae, blot ei min Fø - de - ø, blot

rit. a tempo.

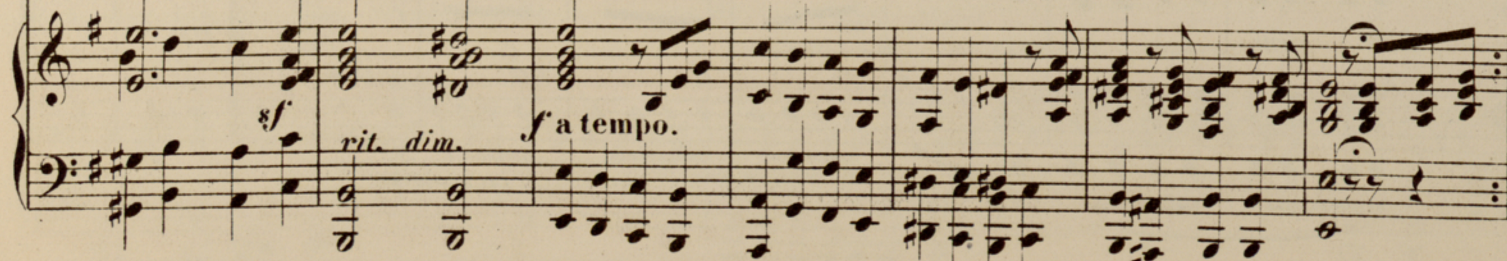
1. maagen skriger vildt. Mod Havet So - len sænker sig, den vil vi føl - ge brat; Far - vel en Stund til
2. ei mit Fædre - hjem. Alt ø - de er min Ridder - bo, og slukt dens Arnes Ild; paa Muren Snylte -
3. ei min Fø - de - ø. Velkommen vær, sortladne Hav! og har jeg dig for - ladt, vel - kommen Ørken,

1. den og dig, mit Fø - deland, god Nat!
2. planter groe, min Porthund hyler vild!
3. Li - vets Grav, mit Fø - deland, god Nat!

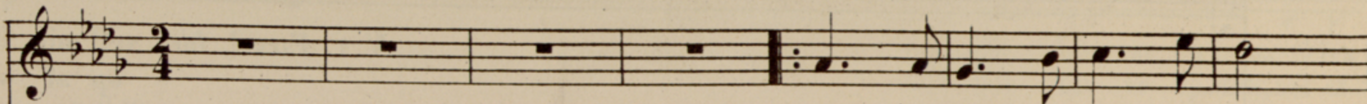
Efter Byron.

V. 2. Snart staaer den
V. 3. Med dig mit

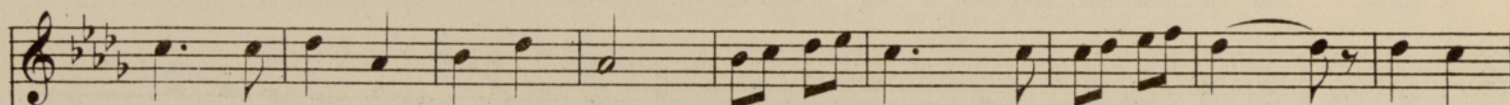
AFTENSANG.

Meget langsomt.

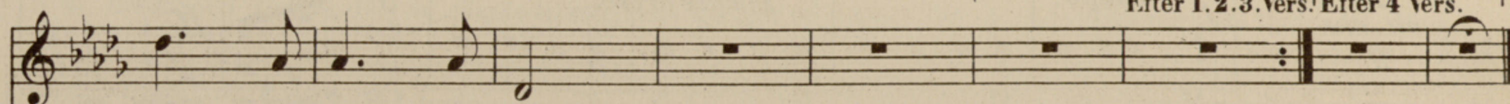

V. 1. Jeg er træt, jeg so - ve vil,
V. 2. Har i - dag jeg syn - det, Gud!
V. 3. Al - - le dem, som jeg har kjær,
V. 4. Sy - - ge Hjer - ters U - - ro stil,

1. og mit Øi - e luk - kes til, see, o Her - - re! ven - lig ned til mit
2. slet min Synd da naa - dig ud! Herrens Naa - - de, Je - su Blod, gjør jo
3. Mænd og Qvinder fjern og nær, Smaa og Sto - - re, hver en Slægt, tag dem
4. luk de vaa - de Øi - ne til, og lad mit i sid - ste Nød brustent

1. dunk - - le Hvi - - le - sted.
2. hver en U - - - ret god.
3. i din Va - - re - tægt!
4. sku - - e Liv i Død!

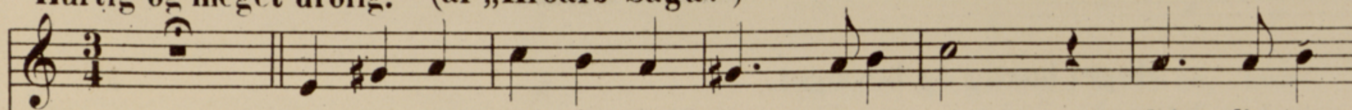
Efter det Tydske af Hauch.

DEN FANGNE VENDERKONGE SKALKS SANG.

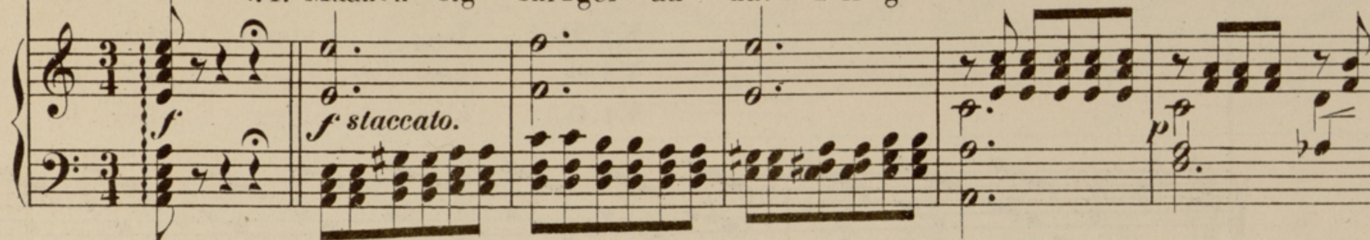
Hurtig og meget urolig. (af „Hroars Saga.“)

SANG.

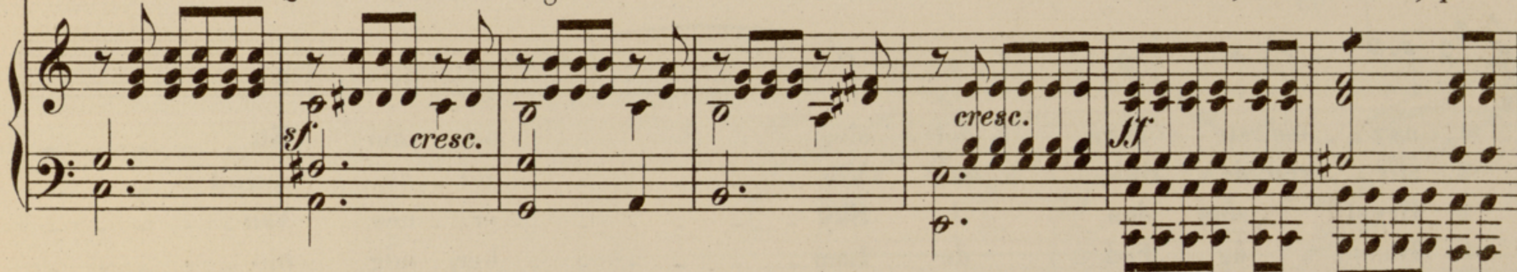

V.1. Rin - da, min Brud, Al - ler - kjæ - - re - ste min, dei - - lig og
V.2. Dansker - ne sei - re - de, Ven - - der - ne faldt, Drot - ten er
V.3. An - det det var, da jeg Bryl - luppets Nat fav - - ned min
V.4. Maanen sig sni - ger ad nat - - li - ge Sti. Var det for -

PIANO.

1. fiin, læ - - rer dig Nat - ten at gru - - - e? Sid - der du his - set og
2. qvalt! Glemt er nu Heltens Be - drif - - - ter. So - len skal fin - de ham
3. Skat, nu skal mig Dø - den om - fav - - - ne. Schwantewit, Pro - vo! for -
4. bi! Qva - len ei ængster den Dø - - - de. Hæv - ner, J Vender, paa

1. tæn - ker paa Skalk, klap - per med snee - hvi - de Hæn - der hans Falk,
2. blo - dig paa Steen, Maa - nen skal see, hvor han hæn - ger paa Green,
3. ag - te - de Gud! Sla - ver - ne ly - stre nu Go - thernes Bud,
4. Go - then min Spot! Af - brænder Sko - ven, hvor Skalk, E - ders Drot,

1. løf - ter hans Sværd og hans Bu - - - e?
2. gy - sen - de fra si - ne Rif - - - ter.
3. O - din har sendt si - ne Rav - - - ne.
4. slag - tes til Ul - ve - nes Fø - - - de.

Oehlenschläger.

GLENTEN.

Meget hurtig og bevæget.

SANG.

V.1. Det klap - - - red o - ver det
V.2. Med lang - - - strakt Hals med
V.3. O kun - de jeg duk - ke mit
V.4. O kun - de jeg strei - fe fra

PIANO.

p *sempre crescendo.*

1. nær - - me - ste Tag, det slog paa min Ru - - - - -
2. stir - - ren - de Blik, med Vin - - - - - - - - ger - ne spænd - - - -
3. Bryst som den, i Sky - - - - - - - - er - nes Van - - - - -
4. Haand og Fod de Læn - - - - - - - - ker, mig bin - - - - - -

f

1. de, det su - - se - de gjen - nem den gry - - en - de Dag, og
2. te, med kraf - - ti - ge Kast og fly - - ven - de stik mod
3. de! Langs Sko - - ven stry - - - ge su - - sen - de hen, og
4. de! I Æ - - therens Strøm - - ning sva - - le mit Blod, i

fp *cresc.* *fp*

1. Vin- - ger - ne gjen - - - lød Slag i Slag der - - hen - ne, hvor
2. Vin- - - den op i - mod Sky - - er - ne gik paa Jagt ef - - ter
3. at - - ter mig hæ - - ve med Fart i - - gjen høit, høit o - - ver
4. Kamp med Stor - me - ne prø - - ve mit Mod i de høi - e - - ste,

fp *fp* *f*

1. 2. og 3die Vers.

1. Pi - - le - ne lu - - - - - - - - - - - - - - - - - de.
2. Byt - - tet en Glen - - - - - - - - - - - - - - - - te.
3. Slet - - ter og Stran - - - - - - - - - - - - - - - - de!
4. høi - - e - ste

cresc.

Efter 4de Vers.

Sky - - - - - - - - - - - - - -

cresc.

er for - - svin - - - - - - - - - - - - - de!

ff *fz* *fz*

H. Hertz.

SANG AF „ADAM HOMO.“

Rolig, men ikke for langsomt.

SANG.

V 1. Nu er Vin - trens kol - de Tid, kort og mørk og trist er
her bag Væg og Muur, slut - tet ind af Staaltraad-
rig er Ti - dens Høst! Mi - ne Haar som Sølv nu
Da - - ge, som foer hen! som af Gra - ven vakt ved

PIANO.

p

sf

1. Da - - gen, Stor - men Vin - - gen slaaer med Bra - - gen, Sne - en lig - - ger som et
2. stæn - ger, Fug - len nu saa stil - le hæn - - ger: Ak, den syn - - ger ik - ke
3. skin - ne, du er nu en gam - mel Qvin - - de, og vi le - - ve af vort
4. Kla - ge, lig et Sør - - ge-chor nu dra - - ge med den for - - dums Krands til-

1. La - gen o - ver Marken tæt og hvid; O men min - - des du den
2. læn - ger, stakkels Fan - ge, sat i Buur! Husk dens Sang saa reen og
3. Min - de halv med Sorg og halv med Trøst! Dog den Tid er end min
4. ba - ge til jer gam - le, glem - - te Ven. For mit Øi - - - e stil Jer

cresc. f

1. Tid, hvor_i Træ _ _ et Knopper sæt _ ter, hvor_i Blom _ _ ster En _ gen
2. puur, da vi fan _ _ ged den i Sko _ ven, da i Bøl _ _ ge_slag som
3. Lyst, da i Løb jeg vandt fra Hin _ den, da du Ro _ _ sen bar paa
4. hen! Seer mit Blik Jer dog saa gjer _ ne; E_ders Liv er som en

cresc. sf

1. spæt _ ter, var_me Da _ _ ge, ly _ se Næt _ ter, med en Som _ _ _ _ mer_
2. Vo _ _ ven den kom fly _ _ ven_de fra O _ ven, Friheds Barn i
3. Kin _ den, da din Lok den flød som Vin _ den om dit hvi _ _ _ _ de
4. Stjer _ ne, Da _ gens Straa _ _ ler E _ der fjer _ _ ne, Natten kal _ _ _ _ der

sf cresc. f

1. luft saa blid!
2. fri Na _ tur.
3. Sva _ _ _ ne_bryst.
4. Jer i _ gjen.

Paludan=Müller.

dim. fp

Efter 1. 2. og 3die Vers. | Efter 4de Vers.

V. 2. See, hvor
V. 3. Ak, hvor
V. 4. Gyldne

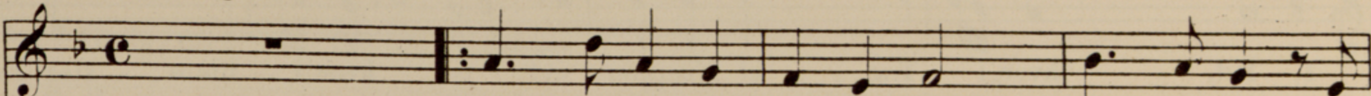
molto cresc. f f pp morendo. rall.

ALADDINS VUGGEVISE.

Stille klagende.

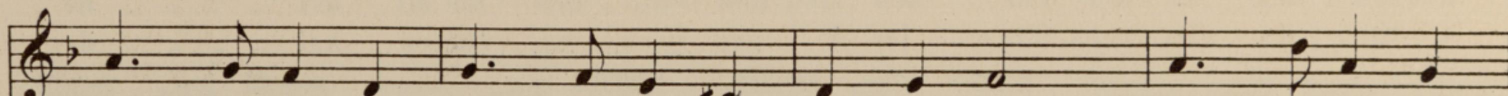
SANG.

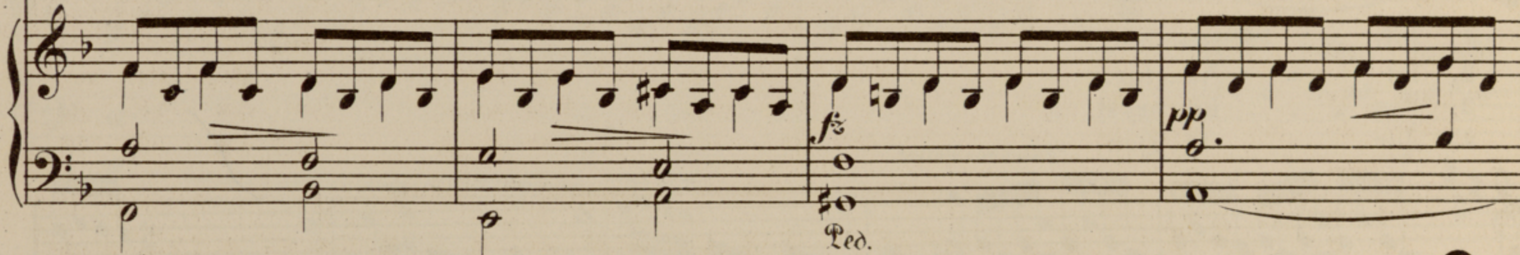
V. 1. Vis - se - lul - le nu, Barn - lil! Sov nu sødt og
V. 2. Hø - rer Du den dum - pe Storm suk - ke ved, hvad
V. 3. Sov Barnlil - le ved min Sang, In - tet skal din
V. 4. Nat - ter - ga - len nær - mer sig, fry - der dig dens
V. 5. Hvis dit Hjerte ei er Steen, mærk min I - dræt,
V. 6. Ved dens To - ner fryd dit Sind, hvor den kla - ger
V. 7. Ak nu maa jeg fra dig gaae, der er koldt i
V. 8. Vis - se - lul - le da Barn - lil! Sov nu sødt og

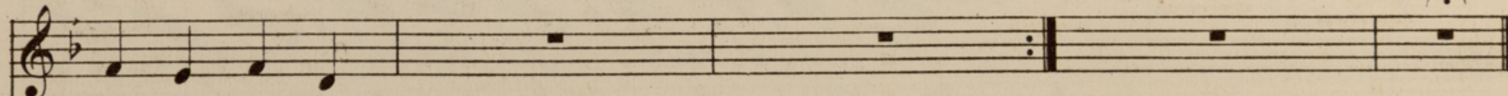
PIANO.

1. sov nu læn - ge, skjøndt din Vug - ge stan - der stil u - - den Duun og
2. jeg for - lis - te? Mær - ker du den sult - ne Orm pik - - ke paa din
3. Glæ - - de mang - le; hø - - rer du den mun - tre Klang hist i Taar - net
4. bli - - de Kluk - ke? Du har of - - te vug - get mig, nu skal jeg dig
5. Mo - - der kjæ - re, her af den - ne Hyl - de - green skal jeg dig en
6. svagt og e - - ne, som en vild - som Nat - te - vind i de vaa - de
7. di - - ne Ar - me, og jeg ei - - er in - gen Vraa, hvor jeg mig i -
8. sov nu læn - ge, skjøndt din Vug - ge stan - der stil u - - den Duun og

1. u - den Gæn - ge.
2. Fyr - re - ki - ste?
3. af din Rang - le.
4. at - ter vug - ge.
5. Fløi - te skjæ - re.
6. Vin - ter - gre - ne.
7. gjen kan var - me.
8. u - den Gæn - ge. A. Oehlenschläger.

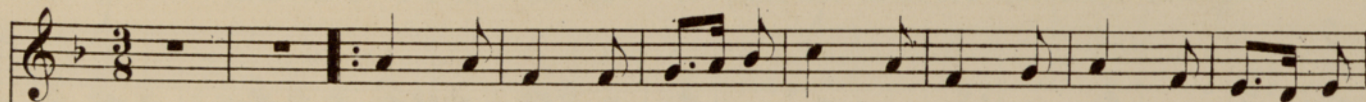
rall. e morendo.

ALDRIG FRA DE GRØNNE SALE.

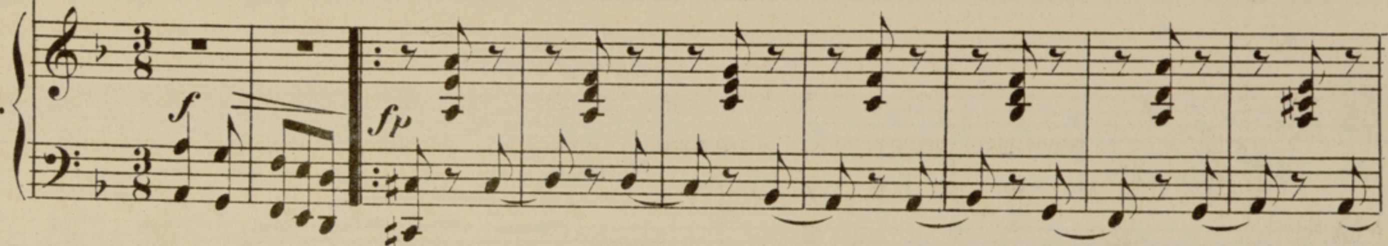
Allegretto agitato.

SANG.

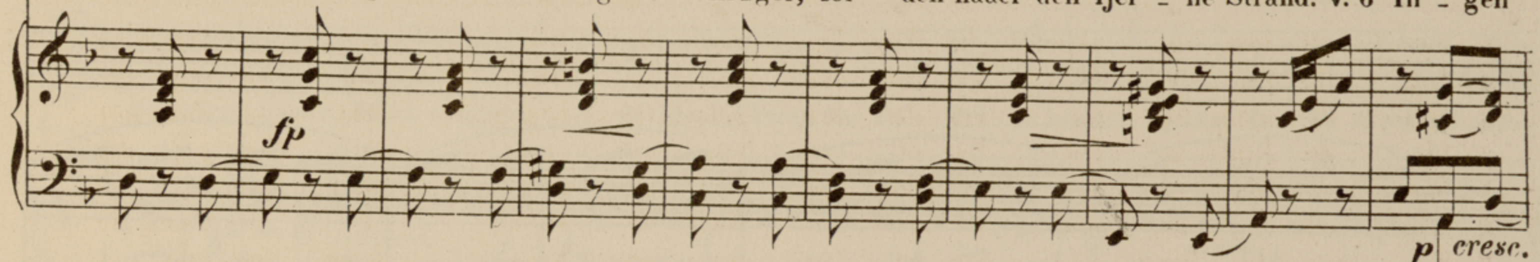

V. 1. Al - drig fra de grøn - ne Sa - le van - drer jeg til Sta - den
V. 3. Seer du Flo - den hist, der i - ler, bru - ser mod det sto - re
V. 5. Hø - stens vil - de Fugl sig svin - ger til et syd - ligt, frem - med

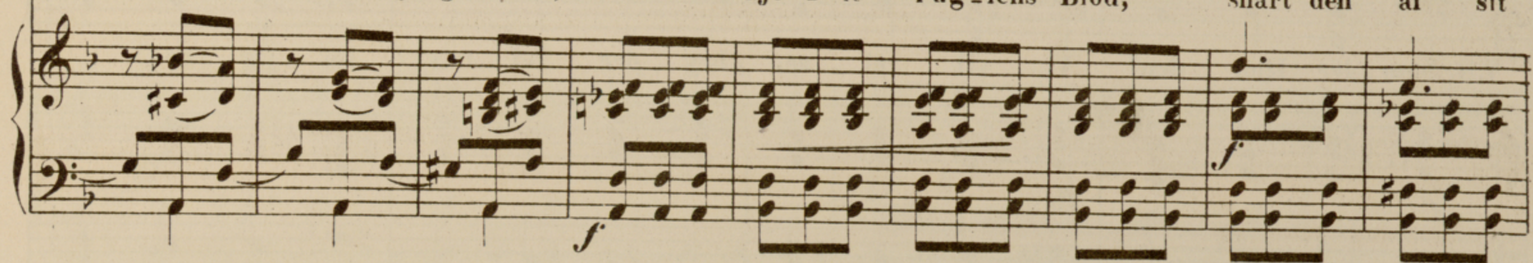
PIANO.

1. ind, skilt fra Høi - der og fra Da - le, skilt fra Lys og let - ten Vind. V. 2 Al - drig
3. Hav! Dri - stig den i So - len smi - ler, skjøndt den van - drer mod sin Grav. V. 4 Stjer - nen
5. Land, al - drig den sin Læng - sel tvin - ger, før den naaer den fjer - ne Strand. V. 6 In - gen

2. jeg fra Tel - tet flyt - ter, sø - ger Skjul bag Vold og Muur, al - drig jeg min
4. glim - ter i sin Ba - ne, stil - le kan den al - drig staae, fær - des ef - ter
6. Stran - de der dog gi - ves, der kan kjø - le Fug - lens Blod, snart den af sit

2. Fri - hed byt - ter mod et skum - melt Fan - - - - ge - buur.
4. gam - mel Va - ne i det u - be - kjend - - - - te Blaa.
6. In - dre dri - ves mod den Kyst, den nys for - lod.

piu lento.

V.7. Fug_len, Stjer_nen, Flo_dens Van_de, er da de al_e_ne frie, og skal jeg til_ba_ge stan_de som et Træ paa vil_den Sti?

p

ral_len_tan_do.

Allegro molto.

pp

sempre cre scen do.

V.8. Sam_ler Hjor_den! Vi vil rei_se, bry_der Tel_tets Bo_lig ned!

f *fz*

Hur_tig skal det at_ter knei_se paa et nyt og u_kjendt Sted.

fz *fz* *dim.*

V. 9. Min Ka_meel jeg snart be_lægger, den skal knæ_le paa mit Bud, He_sten, der paa Slet_ten græsser, bæ_re skal min un_ge Brud.

V. 10. Bu_en klinger, Strængen bæver, Pilen svigter ei sit Maal, Ulven, der sit Byt_te kræver, synker for det hvasse Staal.

f fz fz fz sf fz fz fz cresc. cresc.

ff cresc. fff dim.

leggiero.

V. 11. Slettens Søn ved Fa_ren smiler, dei_lig er hans ran_ke Mø; frem hun som Ga_zel_len i_ler,

p e staccato.

fanges den, da maa den døe. V.12. Hendes Slør i Luf_ten bøl_ger, Blikkets Glands det skju_ler ei,

cre - - scen - do.

Poco più lento.

Vind og Sol og Maa_ne følger paa den u_be_kjend_te Vei. V.13. Men naar til det

f *dim.* *f* *p*

dunkle Fjerne jeg har ført min bed_ste Skat, da skal Kjær_lig_he_dens Stjerne glim_

rallen_tando.

accelerando. a tempo.

_te gjen_nem Step_pens

pp a tempo. *accelerando.*

fz *dim.* *morendo.*

Nat. (C. Hauch)

dim. *ritardando.*

f *p* *pp* *ppp*

GULLIKS VISE.

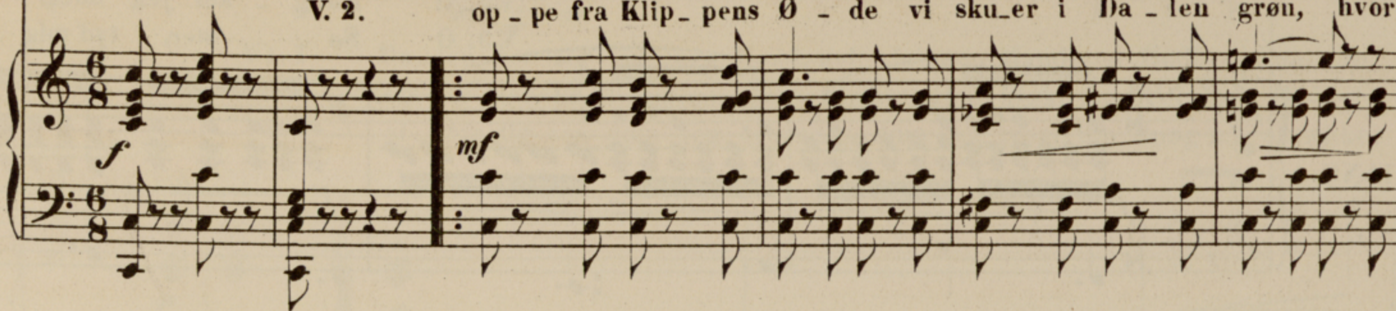
Allegretto vivace.

SANG.

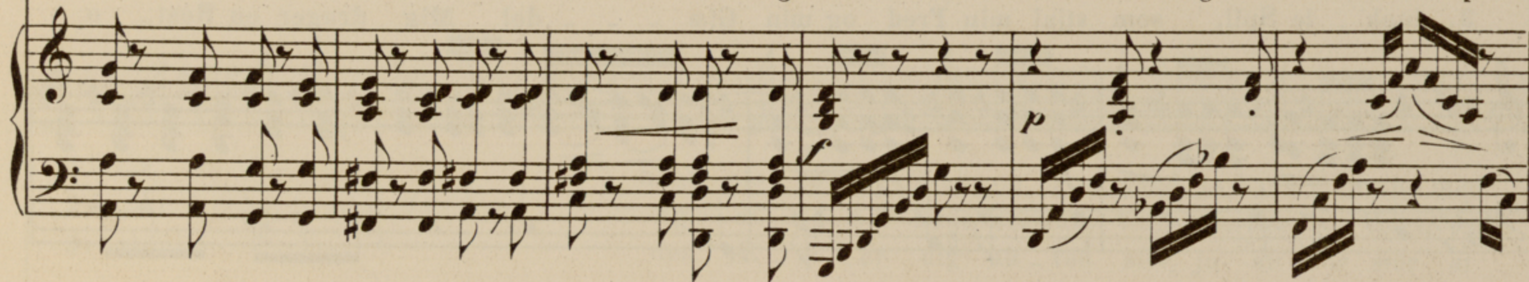

V. 1. Naar Da_len os bliver for lum_mer, da see vi mod Fjel_dets Top, og
V. 2. op_pe fra Klip_pens Ø _ de vi sku_er i Da_len grøn, hvor

PIANO.

1. Fossen, som ned_ad skummer, vin _ _ ker vor Hu der_op. Da hur _ tig Bøssen vi snap _ pe og
2. Bjæl_ke_huset det rø_de krand _ ses af Birk og Røn. Da vil ei læn_ge_re Ven _ ten paa

1. i _ le fra Steen til Steen, og sti_ger ad Bræ_ens Trap _ pe, og sen _ de Kug_len den
2. Fjel _ det smage vort Sind; da sky_de vi snelt som Glen _ ten til Da _ lens Skjød, hvor os

1. rap_pe efter den flyg _ _ ti_ge Reen.
2. Jenten møder med blus _ _ sende Kind. 2. Men

INGEBORG.

Moderato. *molto espressivo.*

SANG.

V.1. Ak Sø - ster, min Kval er
V.2. Af Læng - sel jeg døer, men
V.3. O Sø - ster, tyd mig det

PIANO. *p* *p*

poco accelerando.

1. stum og blind, det baa - der in - tet at spør - - - ge; der ru_ger en Taa - ge
2. ei jeg veed, hvad Savn mit Hjer - te kan tryk - - - ke; det er mig, som Him - len
3. dunk - le Spil, som stjal min Fred og min Glæ - - - de! Mig drager en Røst_ o

f

a tempo.

1. paa mit Sind, jeg mæg - ter ik - ke at see der - ind, og dog maa jeg
2. tru_e_de vred, og Fjel - det brat skul_de styr - te ned og knu - - - - se min
3. siig hvortil! jeg fat - ter ik - ke hvad Taa - ren vil, og dog maa jeg

cresc. *f* *p* *sf* *pp* *f*

1. sør - - ge.
2. Lyk - - ke.
3. græ - - de.

sf *sf* *dim.* *pp*

GUDBRAND OG ASTRID.

Allegro marcato.

Gudbrand.

SANG.

PIANO.

V. 1. I Da-len her sig in-gen Mand, nei in-gen Mand med Gudbrand maa-le
2. Magt er stor, til-things han kjækt, til-things han kjækt paa Fol-kets Bed-ste
3. al-drig dig saa dum jeg troer, saa dum jeg troer, din Spøg mig skrækker

1. tør, hans sto-re Rig-dom og For-stand, ja hans Forstand med
2. seer, og al-tid har hans Stemme Vægt, hans Stemme Vægt, og
3. ei; den Æ-re er dig alt-for stor, ja alt-for stor at

1. Grund berømt ham gjør. Hvem er da vel saa dum at si-ge et Nei til sligt Par-
2. hvad han vil, det skeer. Slet in-gen vo-ver Nei at si-ge til hvad han fin-der
3. faae en Mand som mig. en Mand, om hvem jo al-le ri-ge og smuk-ke Jen-ter

Astrid.

grazioso e meno mosso.

1. ti? Og dog jeg kjen_der en lil_le Pi_ge, som helst vil væ_re fri, og dog jeg
2. ret. Og dog jeg kjen_der en lil_le Pi_ge, som skræm_mes ei saa let, og dog jeg
3. slaaes. Og dog jeg kjen_der en lil_le Pi_ge, som kjæk ham by_der Trods, og dog jeg

p *cresc.*

1. kjen_der en lil_le Pi_ge, som helst vil væ_re fri.
2. kjen_der en lil_le Pi_ge, som skræm_mes ei saa let.
3. kjen_der en lil_le Pi_ge, som kjæk ham by_der Trods.

accel. *f e ritenuto.* **a tempo.** *p* *f*

V. 2. Hans
V. 3. Nei

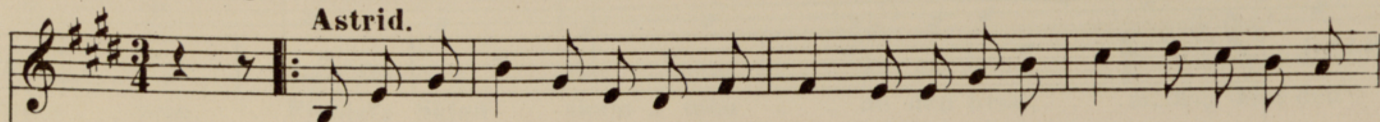
p *f* *ff*

STEV.

Andante grazioso.

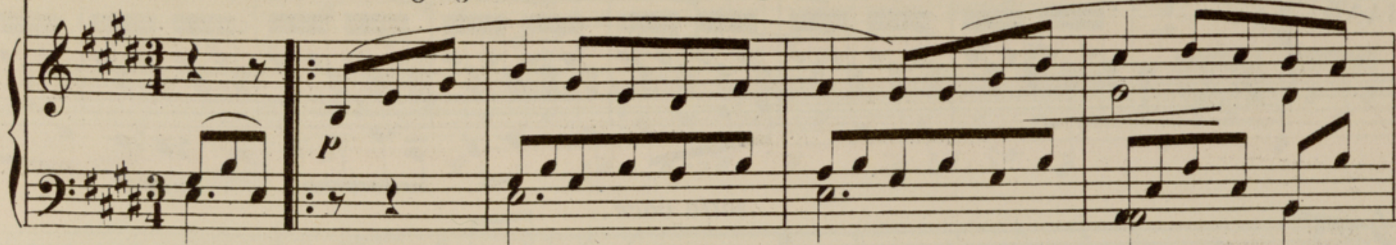
Astrid.

SANG.

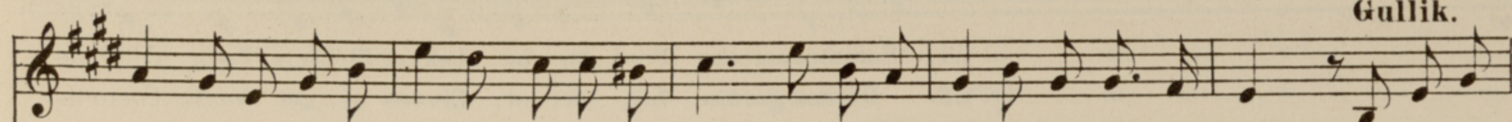

V. 1. Og vil du nu da min Kløgt er - fa - re, og vil du spør - ge, saa skal jeg
V. 3. Ak Gods og Guld kan kun li - det gav - ne, og Gods og Guld vil jeg al - drig
V. 5. O Slægt og Ven - ner kan ei mig tvin - ge at el - ske den, som jeg ag - ter

PIANO.

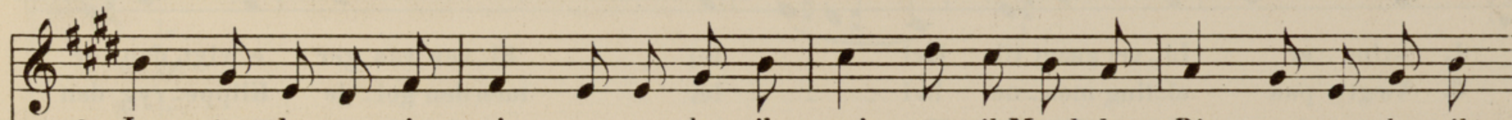

Gullik.

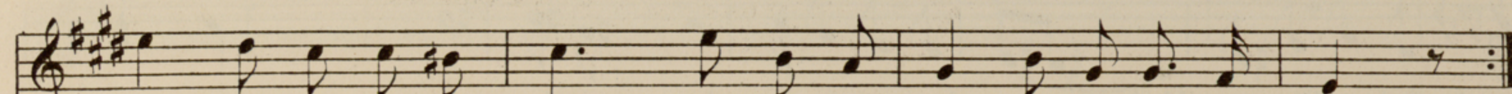
1. sva - re; og før skal El - ven gaae træt i - staa, før Astrid Mangel paa Svar skal faae. V. 2. Du væ - ne
3. sav - ne; hvad Glæ - de boer i det ful - de Skriin, naar jeg maa skil - les fra Gut - ten min? V. 4. Ja kan du
5. rin - ge, og Faer og Moer kan ei tvin - ge mig at si - ge Ja, hvor jeg me - ner Nei.

2. Jen - te, du maa mig si - ge, om du vil væl - ge til Mand den Ri - ge, om du vil
4. fly - ve til Ver - dens En - der, og kan du fly - ve fra Slægt og Ven - ner, og kan du

2. hel - ler ha' Gods og Guld end En, som er dig af Hjer - tet huld.
4. flye fra din Fa - der kjær, saa kan du faae hvem din Sjæl be - gjær.

En „Stev" kaldes i Norge en improviseret Vexelsang.

NØKKENS SANG OM ELVEN.

Poco agitato.

SANG.

PIANO.

pp *sempre*

sotto voce.

ff *pp*

V.1. Sommernattens Fred har be_dækket Fjeldets Fod, trindtom_
V.2. Dalens grønne Liv, det er Elvens e_get Værk; Stenens
V.3. Men gaaer den i_staa paa sin Vandring tung og lang, synker

1. kring er Li_vet gaaet til Hvi _ _ _ le; El_ven vaa_ger e_vigt, den er
2. Vægt paa al_ting mon_ne hvi _ _ _ le, men den gol_de Klippe_ryg den
3. al _ ting flux i Dø_dens Hvi _ _ _ le, og det blan_ke Bir_ke_løv vil

fp

1. Dalens Hjer_te_blod, brusen_de du hø _ rer den i _ _ _ le.
2. brusen_de og stærk kløved med sin mæg _ ti_ge Ki _ _ _ le.
3. guulne sids_te Gang, sidste Gang da Ro _ sen vil smi _ _ _ le.

f

1. Fred _ _ løs gaaer for den Fre _ dens Ti _ me hen, al_drig faaer den
2. Gjen _ _ nem Fjeldets Skjød skum _ men _ _ de den brød, al_drig blev den
3. Der _ _ for u _ den Rast strøm _ mer den i Hast, al_drig faaer den

pp

1. Lov til at hvi _ _ le, al _ _ drig Lov til at hvi _ _ _ _
2. træt af at i _ _ le, al _ _ drig træt af at i _ _ _ _
3. Lov til at hvi _ _ le, al _ _ drig Lov til at hvi _ _ _ _

f

1. le.
2. le.
3. le.

ff

f

pp

f

pp

THORSTENS SANG.

Adagio molto espressivo.

SANG.

V. 1. Ar_me Hjer_te! er du træt, er du seg_net un_der Sor_gen,
V. 2. Stig i Drømmens Ver_den ind! hvil dig ud af al din Vaan_de!

PIANO.

fp *p* *cresc. sempre legato.* *f*

1. i den ly_se Sommermorgen skal du vaagne fri og let, glemme Minder_ne, som saa re,
2. End_nu Nattens Sy_ner aan_de Gif_ten i dit sy_ge Sind; o, men Sø_len skal saa fa_ge

sf *mf*

1. glemme hver en bit_ter Taa_re, glemme hver en bit_ter Taa_re, du har grædt.
2. kal_de Roser_ne til_ba_ge, kal_de Ro_ser_ne til_ba_ge paa din Kind.

p *cresc.* *f*

p *sf* *pp*

SAA MAANEKLAR OG STILLE.

Andantino a piacer.

SANG.

V. 1. Saa maa_ne_klar og stil_le laae Nat_ten o_ver Eng; jeg

PIANO.

p

sat_te mig ved Kil_de og stem_te der min Stræng; i Skovens Skjød dens To_ne lød og

vak_te Hjorten vil_de, som laae paa Blomsterseng.

sf

p

pp

Allegretto animato.

p legato.

2. Du Sko_vens let_te Dand_ser med ran_ke Hals og
3. lil_le Fisk, som so_ _ver paa Kil_dens kla_re
4. spæ_de Fugl, du smuk_ke, som lig_ger luunt og
5. Muus, som trygt kan byg_ _ge dybt un_der E_gens
6. lad de dunk_le Gan_ _ge, du blan_ke, sor_te
7. let_te Sky, du hvi_ _de, som paa det stil_le

2. Been, stryg Dug_gen af dit Pand_ser, iil o_ver Busk og Steen, stryg
3. Bund, stig op i di_ne Vo_ _ver, vaagn op nu af dit Blund, stig
4. blødt høit i din lil_le Vug_ge og so_ver tæt og sødt, høit
5. Rod, kom frem i Nattens Skyg_ge alt paa din spæ_de Fod, kom
6. Snog, og lyt til mi_ne San_ge,_du er jo snild og klog, og
7. Blaa saa sag_te_lig mon skri_ _de med Maanens Sølv_bræm paa, saa

cresc.

2. Dug_gen af dit Pand_ser, iil o_ver Busk og Steen! O,
3. op i di_ne Vo_ _ver, vaagn op nu af dit Blund; og
4. i din lil_le Vug_ _ge og so_ver tæt og sødt! vaagn
5. frem i Nattens Skyg_ _ge alt paa din spæ_de Fod! O
6. lyt til mi_ne San_ _ge,_du er jo snild og klog; kryb
7. sag_te_lig mon skri_ _de med Maanens Sølv_bræm paa. O

f *dim.* *fz* *fz*

2. spring af - sted, tag Bud - - skab med til hen - de, som sig
3. svøm af - sted, tag Bud - - skab med og siig, hvad jeg ei
4. op og stræk din Vin - - ge kjæk, — snart har ved mi - ne
5. løb af - sted tag Bud - - skab med, og for mit Hjer - tes
6. snel og svai paa hen - - des Vei, som a - ner ei, hvor
7. iil, for - tæl, at her i Qvæld du saae min Taa - re

fz *fz* *fz* *fp*

sempre cresc.

2. krand - ser med Skjønheds Ro - sen - green, til hen - de, som sig krand - ser med
3. vo - - ver at si - ge med min Mund, og siig, hvad jeg ei vo - - ver at
4. Suk - - ke mit Hjer - te sig for - blødt, snart har ved mi - ne Suk - - ke mit
5. Lyk - - ke vov selv dit un - ge Blod; og for mit Hjer - tes Lyk - - ke vov
6. ban - - ge for hen - de Hjer - tet slog, som a - ner ei, hvor ban - - ge for
7. gli - - de som di - ne Per - ler smaa, du saae min Taa - re gli - - de som

cresc. *fp*

2. Skjønheds Ro - - sen - green.
3. si - ge med min Mund.
4. Hjer - te sig for - blødt.
5. selv dit un - - ge Blod.
6. hen - de Hjer - - tet slog.
7. di - ne Per - - ler smaa.

V. 3. Du
V. 4. Du
V. 5. Du
V. 6. For-
V. 7. Du
V. 8. Og

f *dim.* *fp*

8. ved min Fe_dels To_ne hiint hem_me_li_ge Ord, som skal min Qval for_so_ne, med

leggiero. *p* *cresc.*

Suk jeg dem be_troer; og Mu_sen løb, og Snogen krøb, og o_ver E_gens Kro_ne guld_

vinget Fuglen foer. V. 9. Den Fisk i blan_ke Vrimmel, den Hjort blandt si_ne Lam, den Sky paa Nattens

p *cresc.*

Him_mel mit stær_ke Ord for_nam; og Hjorten sprang, og Skyen svang sig bort, og fra sin Stimmel den

Skjæl_be_dæk_te svam. V. 10. Der sad jeg taus, al _

pp mormorante.

Ped.

_ e _ _ _ ne, _ jeg hør _ _ te

fp

Hjer _ _ tets Slag; bag fjer _ _ ne Fjel _ des

mf *cresc.*

Ste _ _ _ _ ne sank Maa _ nen bleg og svag;

p

og som den veeg, frem So _ len steeg, og

cre _ _ _ _ _ scen _ _ _ _ _ _ do.

molto animato.

fra de grøn_ne Gre _ ne mig vink_te Haa_bets Flag, og fra de grøn_ne

f

Gre _ ne mig vink _ te Haa_bets Flag.

(„Violinspilleren ved Kilden" af Chr. Winther.)

rit. *p* *fp*

cresc. *f*

DU GAV MIG DEN RØDE ROSE.

Adagio. *smorzando.*

SANG.

PIANO.

p *molto p* *mf*

Du gav mig den rø_de Ro_ _se, som hvil_ te ved dit Bryst; ak, hvor_for maat_te den ny_ _de kun saa kort den sa_li_ge Lyst, kun saa

p *sf*

morendo. *appassionato.*

kort den sa_li_ge Lyst? Du gav mig og_saa dit Hjer_ _te, men

pp *cresc.* *f*

ritenuto al Fine.

ak! du tog det i_gjen, *dim.* jeg og den rø_de Ro_ _se, vi vis_ne nu beg_ge

ff *sf* *morendo.*

estinto.

hen, jeg og den rø_de Ro_se, vi vis_ne nu beg_ge hen.

f *dim.* *pp* *pp* *rall.*

TIDERNE KOMME OG VANDRE.

Larghetto.

SANG.

PIANO.

Ti - der - ne kom - me og van - - dre, i Muld syn - ke Slæg - ter - ne ned; dog al - drig gan - ger til Hvi - - le min haab - lø - se Kjær - lig - hed. O, kun - de kun een - gang jeg see dig og syn - ke ned for din Fod, med Dø - den i Hjer - tet be - troe dig, hvad i Li - vet du al - drig for - stod, hvad i Li - vet du al - drig for - stod.

(Efter Heine.)

p *molto cre - scen - do.* *f* *dim. e morendo.* *sf* *p* *sf* *pp* *crescendo.* *rall.* *morendo.* *pp*

SOLEN ER SLUKKET, DAGEN FORSTUMMER.

Larghetto molto sostenuto.

SANG.

PIANO.

p

So_len er sluk_ket, Da_gen for_stummer, Sky_er_ne staae ved Himlens Rand.

sf *pp* *cresc.* *dim.* *p*

Stjerner_ne smi_le; Drømme og Slummer fav_ne i Stil_hed Hav og Land.

con anima.

f

Ak, naar min Dag nu snart er til_en_de, kun_de jeg da, som Blom_sten der,

f *p*

hyl_le mit Ho_ved blødt og mig ven_de trygt mod det un_ge Mor_gen_skjær,

morendo.

trygt mod det un_ge Mor_gen_skjær. („Hvile" af Chr Winther.)

pp *pp*

PRIIS VÆRE HIMMELENS HVALTE BLAAE.

Allegro. *sempre legato.*

PIANO.

pp Ped. * *cre - - - scen - - - - - - - - - do.* *f*

V. 1. Priis væ - re Him - me - lens hval - - te Blaae og dig, o Da - gens de -
V. 2. Dæm - rin - gens duf - ten - de, mil - - de Vind os qvæ - ger sødt ef - ter
V. 3. dybt i den spi - ren - de Blom - - sterseng det træt - te Ho - ved vi
V. 4. løf - - ter Lær - ken sig mun - - tert op paa si - ne spæ - de,

p

1. mant - - ne Fak - kel, Tak væ - - re al - le de Lam - per smaae, i
2. Da - - gens Qval - me! Her kjø - - ler per - len - de Dug vor Kind, den
3. trø - - stig duk - ke, mens Nat - - ten gaaer o - ver Mark og Eng, vort
4. klin - gen - de Vin - ger, den stær - - ke Ørn o - ver Fjel - dets Top sin

cresc.

1. Aft – nens Ta – ber – na – – kel! Langs Strøm – mens Vo – ve, i
2. dryp – per fra Fredens Pal – – me, her Dru – – er sø – de paa
3. So – ve – kam – mer at luk – – ke; snart Slø – – ret svin – der fra
4. Tak til Him – me – len brin – – ger, med gyld – – ne Pan – de de

f *p*

1. dunk – le Sko – ve, hvor lum – ske, lu – ren – de Fa – rer so – ve vi Vei – – – en
2. Ran – ken glø – de, her Kil – dens Bøl – ger vor Læ – be mø – de, og Ro vort
3. Him – lens Kin – der, da til vor Vandring vi at – ter fin – der i Bar – – – men
4. Bjer – ge stan – de, og med Na – tu – rens Raab vi blan – de vor Ju – – – bel –

cresc. *f*

1. fandt, vi Vei – en fandt!
2. Bryst, og Ro vort Bryst!
3. Mod, i Bar – men Mod.
4. sang! vor Ju – bel – sang! („Hvile paa Vandringen" af Chr. Winther.)

p

1ste 2det og 3die Vers. Efter 4de Vers.

V. 2. Her
V. 3. Saa
V. 4. Da

pp *pp*

VILDT FLYVER HØG OVER LAND.

Vivace.

SANG.

PIANO.

p

V. 1. Vildt fly_ver Høg o_ver Land o_ver Vo_ve, taus sid_der Gjøg i de
V. 2. Her kan jeg frit aan_de Luft i min Lun_ge; Alt her er mit, og om
V. 3. Glem_me jeg vil, hvor mit Hjer_te har sit_tret, Stræn_ge_nes Spil var for_
V. 4. Hæv dig min Sang paa din klang_ful_de Vin_ge, Fæ_dre_nes Vang du min

1. bro_ge_de Sko_ve, Høst_vin_den drys_ser Bla_de paa Dys_ser
2. Alt kan jeg sjun_ge, van_dre i Drøm_me, stær_ke og øm_me,
3. stemt og for_bit_tret, Tan_ker og San_ge, slø_ve og ban_ge,
4. Hil_sen skal brin_ge, huldt gjennem Da_le To_ner_nes Ta_le

fz *fz*

1. his_set hvor Old_kæm_per so_ve, Høst_vin_den drys_ser
2. hø_re, hvor Bøl_ger_ne run_ge, van_dre i Drøm_me
3. sad_de som Sla_ver, bag Git_tret, Tan_ker og San_ge
4. smel_te og ju_blen_de klin_ge, huldt gjennem Da_le

f *fz*

1. Bla - de paa Dys - ser his - set hvor Old - kæm - per so - - - - - - - - - - ve.
2. stær - ke og øm - me, hø - re, hvor Bøl - ger - ne run - - - - - - - - - - ge.
3. slø - ve og ban - ge, sad - de, som Sla - ver bag Git - - - - - - - - - - tret.
4. To - ner - nes Ta - le smel - te og ju - blen - de klin - - - - - - - - - - ge.

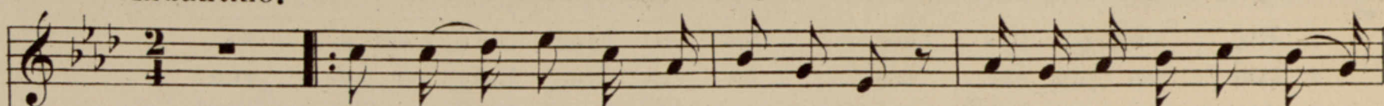
(„I Hjemmet" af Chr. Winther.)

sf *p* *ac - cel - le - ran - do.* *molto cre - - - scen - - - do* *ritenuto.* **a tempo.** *ff* *dim.* *cresc.*

INGERID SLETTEN.

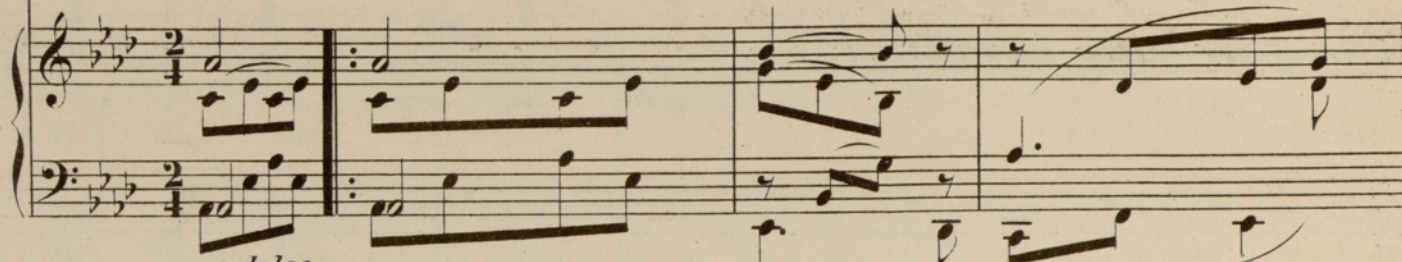
Andantino.

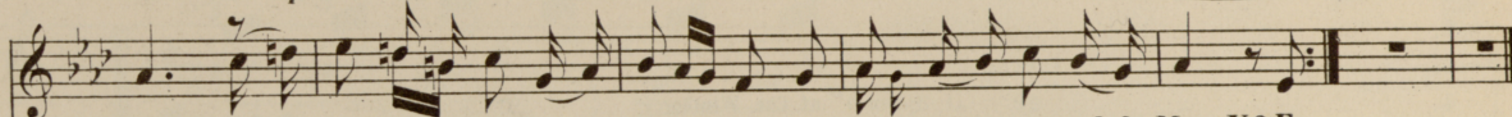
SANG

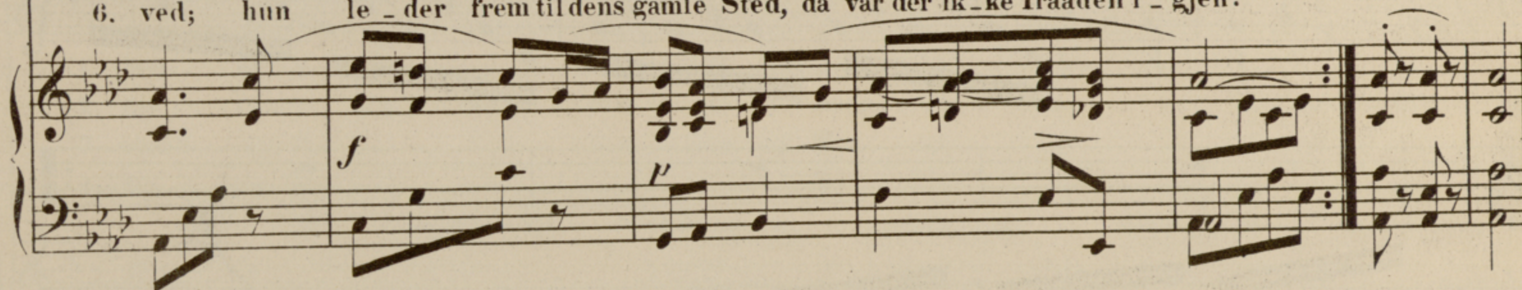
V. 1. In - ge - rid Slet - ten af Sil - le - gjord hav - de hverken Sølv el - ler
V. 2. li - den Hu - e af far - vet Uld, hav - de hverken Stads el - ler
V. 3. gjem - te Hu - en i ty - ve Aar, maatte ik - ke sli - de den
V. 4. gjem - te Hu - en i tredi - ve Aar, maatte ik - ke skjæmme den
V. 5. gjem - te Hu - en i fire - ti Aar, hu - ske - de end - nu paa sin
V. 6. gan - ger for Ki - sten at ta - ge den, Hjer - - tet var saa stort der -

PIANO.

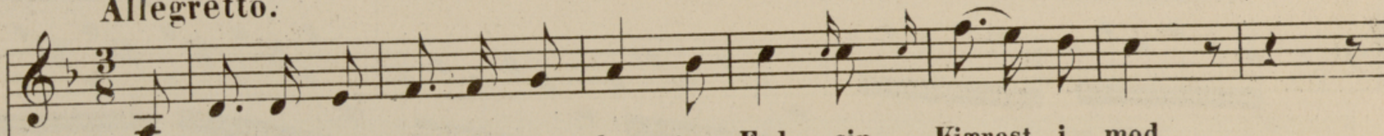
1. Guld, men en li - den Hu - e af farvet Uld, som hun havde faaet udaf Moer. V. 2. En
2. Foer, men fat - tigt Min - de om Faer og Moer, der skin - te langt meer end Guld. V. 3. Hun
3. ud. Jeg bæ - rer Hu - en engang som Brud, naar jeg for Al - teret gaaer. V. 4. Hun
4. ud. Saa bæ - rer jeg den saa glad som Brud, naar jeg for Vor Herre staaer. V. 5. Hun
5. Moer. Ves - le min Hu - e, forvist jeg troer, vi al - drig for Al - teret staaer. V. 6. Hun
6. ved; hun le - der frem til dens gamle Sted, da var der ik - ke Traaden i - gjen.

VENEVILL.

Allegretto.

SANG.

V. 1. Hun Ve - ne - vill hop - ped paa let - ten Fod sin Kjærest i - mod.
V. 2. Hun flet - ted ham en af de Blomster blaae: „mi - ne Øi - - ne smaa!"
V. 3. Hun flet - ted ham en: „Hvis du ei forsmaaer af mit gu - le Haar?"
V. 4. Hun flet - ted en hvid i et Li - lie - baand: „Min høi - re Haand."
V. 5. Hun flet - ted af Blomster fra hver en Kant: „Al - le dem jeg fandt."
V. 6. Hun flet - ted en stor u - den Far - ve - sands: „Min Bru - de - krands."
V. 7. Hun flet - te - de mo - dig for u - den Stands paa sin Bru - de - krands.

PIANO.

1. Han sang saa det hør-tes o-ver Kir--ke-tag: God Dag! God Dag!
2. Han tog den, han ka-sted han tog den i-gjen: „Far-vel min Ven!
3. Hun flet-ted, hun bød ham i yp-per-lig Stund sin rø-de Mund.
4. Hun flet-ted en blodrød i Kjær-lig-hed: „Min ven-stre med.“
5. Hun san-ked, hun flet-ted og græd der-til: „Tag dem, du vil!“
6. Hun flet-ted saa Fin-gre-ne ble--ve blaae: „Sæt du den paa.“
7. Men nu var det langt o-ver Sank-te-hans, in-gen Blom-ster fan's.

f *p*

rit. *vivo.*

1. Og al-le de Smaa-fug-le sang ly-stig med i Lag: Til Sank-te-
2. Og jub-led, mens han sprængte o-ver A-ger-re-nen hen: Til Sank-te-
3. Han tog den og han fik den og han rød-me-de som hun. Til Sank-te-
4. Han tog i-mod dem beg-ge to men blus-se-de der-ved. Til Sank-te-
5. Han ti-e-de og tog dem blot, men flyg-te-de saa vild. Til Sank-te-
6. Men da hun skul-de ven-de sig hun in-gensteds ham saae. Til Sank-te-
7. Hun flet-ted af de Blomster som slet ik-ke fans. Til Sank-te-

f

ritenuto.

1. hans er der Lat-ter og Dands, men si-den veed jeg li-det, om hun flet-ter sin Krands.
2. hans er der Lat-ter og Dands, men si-den veed jeg li-det, om hun flet-ter sin Krands.
3. hans er der Lat-ter og Dands, men si-den veed jeg li-det, om hun flet-ter sin Krands.
4. hans er der Lat-ter og Dands, men si-den veed jeg li-det, om hun flet-ter sin Krands.
5. hans er der Lat-ter og Dands, men si-den veed jeg li-det, om hun flet-ter sin Krands.
6. hans er der Lat-ter og Dands, men si-den veed jeg li-det, om hun flet-ter sin Krands.
7. hans er der Lat-ter og Dands, men si-den veed jeg li-det, om hun flet-ter sin Krands.

p *f*

TRÆET OG JENTEN.

Allegretto graziososo quasi andantino

SANG.

PIANO.

p

V.1. Træ - - et stod fær - digt med Blad og med
V.2. Træ - - et fik Blomster, saa Fug - - le - ne

1. Knop. „Skal jeg ta'e dem?" sa'e Fro - sten og pu - ste - de op.
2. sang. „Skal jeg ta'e dem?" sa'e Vin - den og vif - ted og svang.

f

crescendo.

con fuoco.

meno mosso.

p

1. Nei, Kjæ - re, lad dem staae, til Blomster sidder paa!" bad
2. Nei, Kjæ - re, lad dem staae, til Bær - ret sidder paa!" bad

sf

con piu moto.

poco rit.

1. Træ - et, og skjalv i - fra Rod og til Top, bad Træ - et og skjalv i - fra Rod og til
2. Træ - et, i Vin - den det dir - ren - de hang, bad Træ - et i Vin - den det dir - ren - de

fp

a tempo. | Efter 1ste Vers. | Efter 2den Vers.

1. Top.
2. hang.
V. 3. Og Træ - et fik Bær under Sol - øi - ets Glød. „Skal jeg

3. ta'e dem?" sa'e Jen - ten, saa ung og saa rød

meno mosso, molto espress. *con piu moto.*

3. Ja Kjæ - - re, du kan ta'e, saa - man - ge du vil ha'e! sa'e Træ - et og

poco ritenuto.

3. Grenen det bugnen - de bød og Gre - nen det

3. bug - nen - de bød.

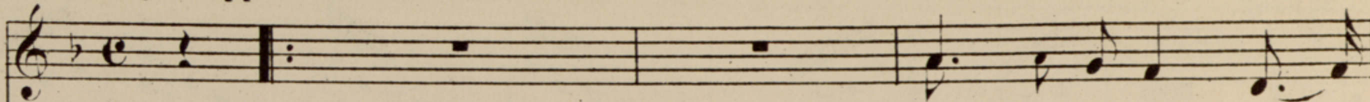
p *sf* *vivo.*

ARNES SANG.

Af Originalens 7 Vers er her aftrykt det 2det, 5te, 6te og 7de Vers.

Allegro appassionato.

SANG.

V.1. Ør - - nen løf - - ter med
V.2. Skal jeg da al - - drig,
V.3. Ud vil jeg, ud! o, saa
V.4. En - gang, jeg veed, vil det

PIANO.

1. stær - ke Slag o - - ver de høi - - e Fjel - - - de,
2. al - - drig naae o - - ver de høi - - e Fjel - - - de?
3. langt, langt, langt o - - ver de høi - - e Fjel - - - de!
4. ræk - - ke frem o - - ver de høi - - e Fjel - - - de,

1. roer i den un - - ge, kraft - ful - de Dag, mæt - ter sit Mod i det
2. Skal den - ne Muur mi - ne Tan - ker slaae, saa - dan med Snee - Iis og
3. Her er saa knu - gen - de, tæ - ren - de trangt, og mit Mod er saa
4. kan - skee du alt har din Dør paa Klem? Her - re min Gud!

1. vil - - de Jag, sæn - - ker sig, hvor den ly - - - ster,
2. Ræd - - sel staae, stæn - gen - de der til det Sid - - - ste,
3. ungt og saa rankt lad det faae Stig - nin - gen fri - - - ste,
4. godt er dit Hjem, lad det dog end - nu stæn - - - ges,

crescendo.

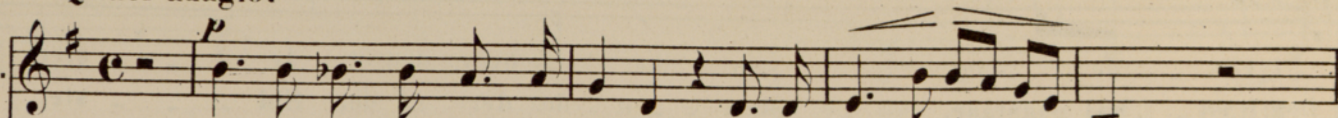
1. seer mod de frem - me - de Ky - - - ster!
2. bli - - ve min Død - nin - ge - ki - - - ste?
3. ik - - ke mod Muur - kan - ten bri - - - ste!
4. og jeg faae Lov til at læn - - - ges!

ff

DRÜBEN GEHT DIE SONNE SCHEIDEN.

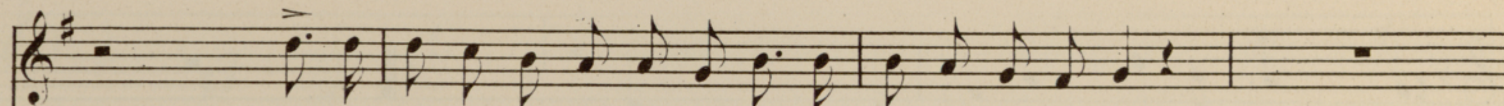
Hisset Solen gik til Hvile.

Quasi adagio.

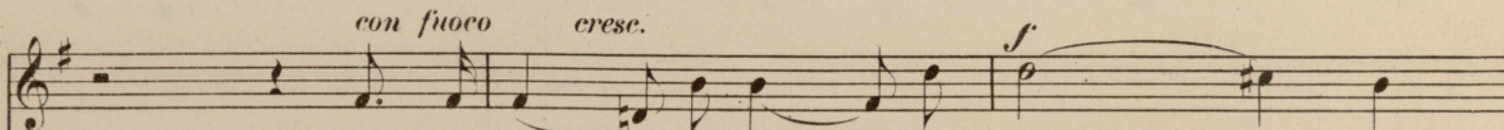

rit. e dim.
a tempo.
Quill, o Thrä_ne, quill her_vor!
strøm, o Taa_re, strøm med Hast!
Trau_rig säu_seln hier die
Væd min Kind, som dis_se
rit. e dim.
a tempo.
p
Weiden, und im Winde bebt das Rohr.
Pi_le vædes af hvert Bølgekast.
In mein stilles, tiefes Leiden strahlst du,
Vil_de du kun til mig smi_le, Hul_de!
sf
Fer_ne! hell und mild, wie durch Binsen hier und Weiden strahlt des Abendsternes Bild.
fra din fjer_ne Kyst som bag Dammens Rør og Pi_le Af_ten_stjernen blinker tyst.
pp
sf
p
pp
pp

TRÜBE WIRD'S DIE WOLKEN JAGEN.

Sorte, skumle Skyer jage.

Agitato.

Sangstemme.

f *cresc.*

V. 1. Trü - - - be wird's, die Wol - - - - ken
V. 2. Su - - - - chen den er - losch - - - - nen
V. 1. Sor - - - - - te, skum - - - - le Sky - - - - - - er
V. 2. Og det hvi - - - - - ner og det

PIANO.

f *sempre cresc.*

dim.

1. ja - - - - gen, und der Re - - gen nie - - - der - -
2. Schim - - - mer tief im auf - - ge - - - wühl - - - ten
1. ja - - - - - - ge, mørk - - - - - ne Sko - - - vens dy - - - - - - be
2. græ - - - - - der om den sluk - - - - te Stjer - - - - - - ne - -

dim.

1. bricht, und die lau - - - ten Win - - de
2. See. Dei - - - - - ne Lie - - - - be lä - - chelt
1. Kjær, og de vre - - - - - de Vin - - de
2. krands; ak, som jeg for - - tviv - - - let

1. kla - - gen, und die lau - - - - - ten Win - - - - - - de
2. nim - - - mer, dei - - - - - - ne Lie - - - - - be lä - - - - - - chelt
1. kla - - - - ge, og de vre - - - - - - de Vin - - - - - - - - de
2. le - - - - der, ak, som jeg for - - tviv - - - - - - - - let

p

cresc. *ff* *molto rit.* **Lento.** *p*

1. kla - - - - - - gen: „Teich, wo ist dein Sternenlicht? Teich, wo
2. nim - - - - - - mer nie - - - - - der in mein tiefes Weh! Nie - der
1. kla - - - - - - - ge: „Sø, hvor er dit Stjerneskjær? Sø, hvor
2. le - - - - - - - der om dit Øi - es Elskovsglands, om dit

Lento.

cresc. *ff* *molto rit* *f* *f*

à tempo.

1. ist dein Ster - nen - licht - - - - ?“
2. in mein tie - fes Weh - - - - !
1. er dit Stjer - ne - skjær - - - - ?“
2. Øi - es El - skovs - glands - - - - .

p **à tempo.** *ff*

AUF GEHEIMEM WALDESPFADE.

Hos de høie Siv jeg vandrer.

Andante con moto.

Sangstemme.

PIANO.

pp *sempre sostenuto il basso.*

Auf ge - hei - men Wal - des - pfa - de schleich ich gern im A - bend - schein an das ö - de Schilf - ge - sta - de, Mäd - chen, und ge - den - ke dein!

Hos de høi - e Siv jeg van - drer en - som paa den ø - de Vei, al - drig Tan - ken sig for - an - drer, al - tid tæn - ker jeg paa dig.

p *rit e dim.*

pp à tempo. *cresc.*

Wenn sich dann der Busch ver - düstert, rauscht das Rohr ge - heim - niss - voll und es kla - get

Naar da Mulm om Alt sig lukker, vif - ter det som Aan - de - kald, og det hvi - sker

pp *cresc.*

und es flü - stert, dass ich wei - nen, wei - nen soll.
og det suk - ker, at jeg græ - de, græ - de skal.

à tempo.

Und ich mein', ich hö - re we - hen lei - se
Og jeg sy - nes, jeg for - nem - mer Su - set

rit. e dim. à tempo.

dei - ner Stim - me Klang, und im Wei - her un - ter -
af din Læ - bes Sang; men bag Si - vet brat sig

cresc. cantando. cresc.

ge - hen dei - nen lieb - li - chen Ge - sang
gjem - mer al den sø - de, sag - te - Klang

dim. pp

SONNENUNTERGANG.

Bag den sorte Sky.

Presto e con moto fuoco.

Sangstemme.

PIANO.

Son - - - nen - un - ter - gang; schwarze Wol - ken ziehn - - - - -, o wie schwül und bang al - le Win - de fliehn -! Durch den Him - mel wild ja - gen Bli - tze bleich - - -; ihr ver - gänglich Bild wandelt durch den Teich -

Bag den sor - te Sky So - len syn - ker brat - - - - - -, al - - - - - le Vin - de flye i den skum - le Nat -. Ble - - - - - ge Flam - me - lyn un - der Sko - vens Rand - - - - - zit - - - - tre som et Syn i det dunk - le Vand -

f ff

Ped.

Wie ge - wit - ter - klar mein ich dich zu
Lyn - ilds - klar du staaer for min svim - le

ff sempre

sehn, und dein lan - - - - - - - ges Haar frei im
Aand med dit lan - - - - - - - ge Haar frit for

Stur - - - - - - - - me wehn!
Stor - - - - - - - - - - mens Haand!

ff

AUF DEM TEICH, DEM REGUNGSLOSEN.

Over nattestille Mose.

Andante con moto tranquillo.

Sangstemme. *dolce.* *p*

V. 1. Auf dem Teich, dem re - gungs -
V. 2. Hir - sche wan - deln dort am
V. 3. Wei - nend muss mein Blick sich
V. 1. O - - ver nat - - te - stil - le
V. 2. Hjor - - ten taus af Sko - ven
V. 3. O, hvad Smer - - te jeg maa

PIANO. *pp* *sempre pp* con Ped.

1. lo - sen, weilt des Mon - des hol - der Glanz,
2. Hü - gel, bli - - cken in die Nacht em - - por;
3. sen - ken, durch die tief - ste See - le geht
1. Mo - se hvi - - ler Maa - nens hul - de Glands,
2. duk - ker, stir - - rer ud i Nat - tens Slør,
3. tøm - me, men i Sjæ - len dybt i - - løn

1. flech - tend sei - - ne blei - - chen Ro - sen in des
2. manch - mal regt sich das Ge - flü - gel träu - - me -
3. mir ein süs - ses Dein - ge - den - ken, wie ein
1. flet - - ter man - - gen snee - - hvid Ro - se ind i
2. og den vil - - de Fugl sig vug - ger vin - - ge -
3. vaag - - ne mi - - ne Taa - - re drøm - me i en

ri _ _ _ te

1. Schil _ fes grü _ _ _ nen Kranz, in des Schil _ _ fes
2. risch im tie _ _ _ fen Rohr, träu _ _ _ me _ risch im
3. stil _ _ les Nacht _ _ ge _ bet, wie ein stil _ _ les
1. Si _ vets grøn _ _ _ ne Krands, ind i Si _ _ vets
2. vaad i dy _ _ _ be Rør, vin _ _ _ ge _ vaad i
3. stil _ _ le, nat _ _ _ lig Bøn, i en stil _ _ _ le,

rfz ri _ _ _ te _ _ _ _

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

nu _ _ to _ _ _ à tempo

1. grü _ _ _ _ _ _ _ _ nen Kranz . . . .
2. tie _ _ _ _ _ _ _ _ fen Rohr . . . .
3. Nacht _ _ _ _ _ _ _ ge _ _ bet . . . . (Lenau.)
1. grøn _ _ _ _ _ _ _ ne Krands . . . .
2. dy _ _ _ _ _ _ _ be Rør . . . .
3. nat _ _ _ _ _ _ _ lig Bøn . . . . _t

nu _ _ *rfz* to _ _ à tempo. *crescendo.*

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

Efter 1ste og 2det Vers. Efter 3die Vers.

perdendosi. *rit.* *pp*

Ped. *

TIL KAMP!

Marschtempo.

1. Den mør_ke Vin_ter_nat bort_drog: Nu Hvi_len er for_
2. Ei tro_løs Voldsmand spot_te skal u_straf_fet Danmarks

ff mf ff

1. bi, og at_ter om vort Dan_ne_brog til Kam_pen sam_les vi. Naar
2. Søn; i Sla_gets Gny, paa blo_dig Val ham ven_ter Frækheds Løn. Og

mf f

1. Solen o_ver grønneVang ud_folder Vaarens Lyst, skal BøssensKnaldogSværdetsKlang forkyndeKampensDyst,skal
2. var endFjendenTre mod Een,vi byde kjækt demTrods,vor Sag er hel_lig, god og reen,og Himlen er med os, vor

mf cresc. cresc.

Efter 1ste Vers | Efter 2det Vers

1. Bøssens Knald og Sværdets Klang for_kyn_de Kampens Dyst.
2. Sag er hel_lig, god og reen, og Him_len er med os.

fz ff

PAA FORPOST.

Jævnt bevæget.

1. Nattens dæmrende Taa_ger har sig paa Engen lagt, Der kun Solda_ten vaa_ger paa sin far_li_ge Vagt; medens hans Blikke van_ke gjennem det ø_de Rum___, sysler hans stil_le Tan__ke u_di sin Hellig_dom.

2. Thi han bærer der_in_de, gjemt i en trofast Sjæl, Bil_le_det af en Qvin_de, deilig som Frej_a selv, og naar han dristig træ_der i Slagets Død_ning_dands___, Bil_le_det sig i_klæ__der Val_ky_ri_ens høi_e Glands.

3. Kjøle Luftning fra Sø_en, bringer du med et Bud? Mød_te du hist paa Ø_en nylig min un_ge Brud? Sva_led du Kindens Rød_me? Løste du Lokkens Fald___? Nipped du Læbens Sød__me? Ak, deel da med mig halv!

4. Løste hun af sit Fængsel, mens du i Lø_vet skjalv, Hjertets bævende Læng_sel, Suk_kets vin_ge_de Alf? Hvidsked hun: „Jeg vil græ_de, kommer igjen ei han___? O da gaaer jeg med Glæ__de i Dø_den for mit Land!

C. Ploug.

1. 2. 3. | 4.

GUDS FRED MED VORE DØDE!

Temmelig langsomt.

1. Det var paa I - sted He - de, og saa i Øv - re - Stolk, for gam - le Danmarks
2. Der faldt i Ungdoms Blomster saa man - gen mo - dig Svend, at Tyd - sken troer det
3. Guds Fred med vo - re Dø - de i Danmarks Ro - sen - gaard! Guds Fred med dem, som
4. Og hver - gang Danmark græ - der Guld - taa - rer med Guld - klang, og hver - gang Øi - et

1. Æ - re da stred det dan - ske Folk. Ja, for den dan - ske Tun - ge og for det dan - ske
2. nep - pe, vi man - ge har i - gjen. Dog syn - ge dan - ske Dren - ge, de slaae i Væn - get
3. blø - de af dy - be Hjer - te - saar! Vor Kjær - lig - hed med Al - le, de Sto - re og de
4. per - ler ved lif - lig Ve - mods - Sang, da hvæl - ve Ro - sen - Tel - te sig selv ved Ha - vets

cresc. f p

1. Land stred Hel - te - ne de un - ge, som gam - le Hil - de - tand.
2. Top: Som Blom - ster - ne i En - ge hvert Aar de vo - xe op!
3. Smaa, som vil - de staae og fal - de med Lø - ven as - ke - graa!
4. Bred, hvor Dan - marks Ju - li - hel - te fik de - res Lei - e - sted.

N. F. S. Grundtvig.

GENOVEVA

med sit Barn i Fængslet.

(Genoveva mit dem Kinde im Gefängniss.)

Andantino doloroso.

SANG.

PIANO.

pp

Schla_fe, schlafe, mein Kind !
Sov nu, sov nu, Barn_lil

Draussen geht der Wind, die dick_ _en Mau_ern Be_schütz_ _er sind.
un_der Stor_mens Spil, de tyk_ _ke Mu_ _re be_skyt_te dig vil.

Draussen geht der Wind_ Schla_ _fe, schla_fe, mein Kind! Dein
Un_der Stor_mens Spil sov nu, sov nu, Barn_lil! Dit

cresc. ed accellerando.

con passione. *rit.* *pp* a tempo I^mo

Jam_mer_ge_schrei___ bricht mein Herz ent_zwei___ Schla_fe, schla_fe, mein Kind___!
jam_ren_de Skrig___ Hjer_tet knu_ger mig___ Sov nu, sov nu, Barn_lil___

a tempo I^mo

Draussen geht der Wind, die dick - en Mau - ern Be - schütz - er sind.
un - der Stor - mens Spil, de tyk - ke Mu - re be - skyt - te dig vil.

dolce ed espressivo.

dim.

p

Dein lich - ter Blick ist all mein
Dit sø - de Blund, dit Smiil om

Glück, dein lich - ter Blick ist all mein Glück. Wenn ich dich
Mund, din spæ - de Røst er al min Trøst. Har jeg ved

cresc. *f* *dim.* *p*

trän - ke, in dei - nem Au - ge mich ver - sen - ke, so ver - flie - gen, ver -
Bry - stet dig fast i mi - ne Ar - me kry - stet, da bort i - ler, da

f *f dim.* *p*

pp mf p

sie - gen die Bil - der der Lei - den und wei - chen den Freu - den, dein lich - ter
hvi - - - ler hvert Sor - ger - nes Min - de, for Glæ - den de svin - de, din spæ - - - de

pp mf p

rit. à tempo.

Blick ist all mein Glück.
Røst er al min Trøst.

dim. rit. à tempo.

cresc.

ac - ce - le - ran - do.

cresc.

f appassionato e poco a poco piu agitato.

Doch wenn ich ge - den - ke, dass du, mei - ne Lust, an
Dog, ak, naar jeg tæn - ker, at du, al min Lyst, ved

6 6

f

fz

Mut - - - ter - brust ver - schmach - ten musst, dann möcht ich die
Mo - - ders Bryst faaer in - - - - gen Trøst, o, kun - - de jeg

ff ritenuto. agitato.

See - le dein, dann möcht ich die See - le dein in Küssen dir ent - ziehn, mit dir ent - fliehn, mit

Sjæ - lens Baand, o kun - - de jeg Sjæ - lens Baand da sprænge med mit Kys, med dig bort - flye, med

rit. agit.

ff molto ri - te - nu - to. dim. ral - len - tan - do.

dir, mit dir ent - fliehn vor Got - tes Thron, vor Gottes Thron zu sein

dig, med dig bort - flye, med dig med dig hen i Guds Fa - der - haand

ff molto ri - te - nu - to. p dim.

al tempo. pp Lento.

! Schla - fe, schla - fe, mein Kind —! Schla - fe, schla - fe, mein Kind —!

! Sov nu, sov nu, Barn - lil —! Sov nu, sov nu, Barn - lil —!

pp sfz

morendo. piu lento. ppp

Bös die Menschen sind. Lass uns ster - ben, o Gott, ge - lind —! Tieck.

Ondt kun Ver - den vil; tag os til dig, o Her - - re mild —!

p pp piu lento. ppp

UNG VERNER.

Con moto e giocoso.

SANG.

1. Ung Ver_ner gaaer i grøn_ne Lund, med Falk paa Haand, med
2. I Bor_ge_sal, i Sko_ven hist han sorg_løs var som
3. Vel saae han mangen Jom_fru sød, som, naar han kom, blev
4. Med_li_den_de Kjær_min_den saae paa ham med si_ne
5. Den ve_vre Stær, den vid_ste nok, hvor kold han var som

PIANO.

1. Horn og Hund, med Falk paa Haand, med Horn og Hund han har sin Hjer_tens_glæde; han
2. Fugl paa Kvist, han sorg_løs var som Fugl paa Kvist, der pud_ser si_ne Fjedre; hans
3. bleg, blev rød, som naar han kom, blev bleg blev rød med Smiil om Mund og Øi_e; men
4. Øi_ne blaae, paa ham med si_ne Øi_ne blaae, og tænkte: Det er Ska_de! Han
5. Steen og Stok, hvor kold han var som Steen og Stok, og spy_dig den sig gotted; og

1. fløiter med sin fri_ske Mund, med sin friske Mund for al_le Fugle spæ_de.
2. Lyst var Frihed først og sidst, Fri_hed først og sidst, han kjendte intet Be_dre.
3. a_ned ei, hvad Sligt betød, ei hvad Sligt be_tød, han tog det ei saa nøi_e.
4. lader mig og Rosen staae, mig og Rosen staae med vo_re faure Bla_de.
5. Spurven i sin Kvindeflok, i sin Kvinde_flok e_vinde_ligt ham spot_ted.

FRU INGEBORG.

Agitato.

SANG.

V. 1. Fru In - ge - borg re - der sit kul - sor - te Haar: „Er
V. 2. Hun ka - ster sig hen i sin Løi - bænks Skjød, om
V. 3. Fru In - ge - borg kal - der paa Frø - ken Ma_lin: „Og
V. 4. Drag paa di - ne Fød - der de sølv - spænd_te Skoe, gak

PIANO.

f *mf*

jeg ik - ke dei - lig som Sol og Vaar, der par - res med Ju - bel og
nøg - ne Skul - dre de Flet - nin - ger flød, og Taa - rer_ne paa hen_des
hør Du min Frø - ken, saa faur og fiin, hist van - drer Hr. Ver - ner i
ud i Lun - den, o vær mig tro! — og faae ham mit Løn - brev til

f *p*

f *cresc.* *f*

Gam - men?" Hun blot_ter for Speilet sin ful - de Barm: „Er
Kin - der; hun knyt_ter sin Haand liig en Bold af Snee: „Han
Lun - de; han lok - ker for Drossel, han lok - ker for Stær, selv
hæn - de. Og tal og siig ham o, siig ham Alt!" Her

sfp *sfp* *cresc.* *f*

p cresc. *f* *cresc.*

1. jeg ik - ke lif - lig og hvid og varm som Li - lier og Ro - ser til -
2. vil ik - ke høre, han vil ik-ke see, — Ak, al - drig Li - se jeg
3. var han en Fugl, som nok var værd at lok - ke, i - fald man
4. taug hen - des Stem-me af Smer-ten kvalt, mod Væg - gen hun mon - ne sig

p cresc. *f* *cresc.*

ff

1. - sam - men, som Li - lier og Ro - ser til - sam - men?"
2. fin - der, ak, al - drig Li - se jeg fin - der!"
3. kun - de, at lok - ke, i - fald man kun - de.
4. ven - de, mod Væg-gen hun mon - ne sig ven - de.

ff

MALIN.

Vivace e grazioso.

SANG.

p

1. Hun var saa ung og
hen - des Hjer - te
Ver - ner un - der
kom hun smi - len-
tryl - let løf - ted

PIANO.

p

1. Fo - denlet og Øi - et blaat som Vo - ven, naar den en Som - mer-
2. tænk - te paa, stod ma - let klart paa Kin - den; det Brev hun rev i
3. E - genlaae paa Mos - sets blø - de Fla - de; der hør - te han den
4. de og varm og lag - de, u - den Snak - ken, saa blø - de - ligt sin
5. han sit Bryn, og læn - ket var hans Ta - le; i Hjer - tet skjød det

cresc.

1. mor - gen ret faaer Far - ve - spil fra o - ven; sødt
2. Stum - per smaa og spred - te dem for Vin - den. „Jeg
3. Bog - fink slaae bag Bø - genskla - re Bla - de. Han
4. hvi - de Arm den Un - ger - svendom Nak - ken; og
5. som et Lyn og vak - te det af Dva - le. De

p
1. smi_led hen_des fri_ske Mund,i_mens hun i_led gjen_nen Lund,_
træ_der helst den li_ge Vei; vil han ei bei_le saa vil jeg!"
lu_red paa, til Tids_for_driv, hvad Stæ_ren slad_dred med sin Viv,
mens hun baa_de græd og loe, hun gav ham først eet Kys, saa to_
Kys_hvor blev han kry ved dem!Kjæk tog han selv tre fi_re_fem,
p
mf
f
1. Kuk, Kuk, Kuk, Kuk, og Kuk! sag de Gjø_gen i Sko_ven.
Kuk, Kuk, Kuk, Kuk, og Kuk! sag de Gjø_gen i Lin_den.
Kuk, Kuk, Kuk, Kuk, og Kuk! sag de Gjø_gen den gla_de.
Kuk, Kuk, Kuk, Kuk, og Kuk! sag de Gjø_gen bag Bak_ken.
Kuk, Kuk, Kuk, Kuk, og Kuk! sag de Gjø_gen i Da_le.
f p f p f
3
Efter 1.2.3.og 4 V.
Efter 5 V.
V. 2. Hvad
V. 3. Ung
V. 4. Da
V. 5. For_
p

HR. ASMUND.

Allegro moderato.

SANG.

1. Hjem drager Hr As-mund i sin Borg, ham freidige Svende føl - ge; kun
sat - te sin Ganger i Stald til Foer og selv i Salen - ind - træ - der. Med
var han en Her-re strengog bold, jern - stærke vare hans Hæn - der, og
En der var, som fordum engang ret mægted hans Villie at bøi - e, hvis

PIANO.

f marcato p f

1. han al - - e - ne maa døl - ge bag blanke Pandser en gammel Sorg; thi er man end kjæk som
2. Viin han sin Læ - be væ - der; han samler de Svende ved Dav-re-bord, men hverken Viin el - ler
3. gjorded han si - ne Læn - der med Sværd og skjød paa Arm sit Skjold og rynked sit Bryn, - da
4. Smiil og hvis straalende Øi - e kunde sty - re den Stærkes Tan-ke-gang, og vække i Hjertets

p cresc. f

1. Sanct Georg, man møder i Li-vet Magter, som lidet paa Kjækhed ag - ter.
2. Gam - mensord kunde bringe til Ro hans Tanke, eller faae Øinene blan - ke. 2. Han
3. Gud i Vold sig maatte vel debe - fa-le, som havde med hannem at ta - le. 3. Dog
4. Dyb ham en Sang, der begyndte med Toner blide, men endte med Suk og Kvi - de. 4. Kun

cresc.

p dim. f

ELSKOVSTANKER.

Allegro.

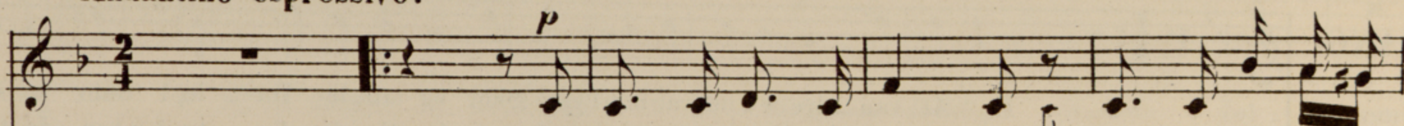
SANG.

PIANO.

VERNER SYNGER FOR FRU INGEBORG.

Andantino espressivo.

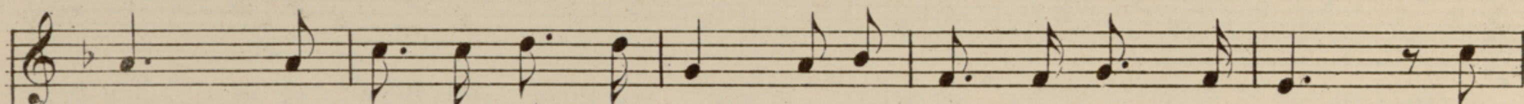
SANG.

1. Lyt nu til mi - ne Stræn - ge, til min vaa - gne - de
2. Den svæ - ver let som Vin - de i lu - ne Som - mer -
3. Sov bort fra Li - vets Kum - mer, for - glem al Ver - dens

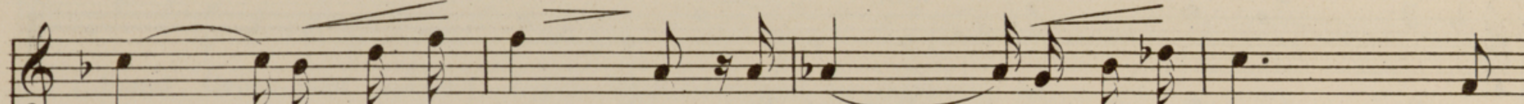
PIANO.

1. Sang, der slum - red alt - for læn - ge i Bar - men taus og trang! Den
2. - nat, som Kil - dens Vo - ver rin - de hen un - der dunk - le Krat; liig
3. Vee, og i den bli - de Slum - mer kun bli - de Sy - ner see! O,

1. stand - se kan hver Smer - te, hver Sor - gens stri - de Elv, hver
2. Nat - ter - ga - lens Kluk - ke, liig Af - ten - bak - kens Flugt, liig
3. luk nu for de sø - de, de kla - re Øi - nes Pragt, de

1. Sor - - gens stri_de Elv, og brin_ge sødt et Hjer - te til Hvi - le i sig
2. Af - - ten_bak_kens Flugt, liig Sven_dens Vee - mods_suk - ke, naar Hen - des Dør er
3. kla - - re Øi_nes Pragt, de un - ge Lem - mer blø - de faae blødt til Hvi_le

mf

1. selv, og brin - ge sødt et Hjer - te til Hvi - le i sig selv.
2. lukt, liig Sven - dens Vee - mods - suk - ke, naar Hen - des Dør er lukt.
3. lagt, de un - ge Lem - mer blø - de faae blødt til Hvi - le lagt!

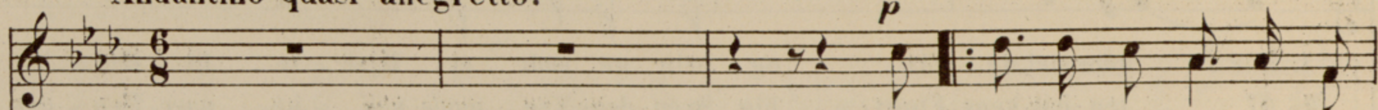
mf pp pp

pp ppp

VERNER OG MALIN.

Andantino quasi allegretto.

SANG.

1. Han reed gjen_nem Skov o _ ver
spurg_te hans Læng_sel hver
mød _ te ung Ver _ ner en
hør mig du Smaa _ dreng,
un_ der de æld_gam _ le

PIANO.

1. Mark og Eng, gjen _ nem Bæk _ ke _ nes Seng, han
2. Stub og hver Steen, hver løv _ _ fuld Green, hver
3. li _ _ den Pilt; for _ _ _ vo _ ven og snildt han
4. hø _ visk og fiin! har du seet Ma _ lin? af
5. Lin _ _ _ de _ træer de holdt sig nær, hin _

mf p

1. reed o _ ver Da _ le og Høi _ _ e;
2. Fugl paa de vip _ pen _ de Kvi _ _ ste,
3. sad paa sin Skim _ mel den blan _ _ ke;“
4. Læng _ sel mit Hjer _ te mon bræn _ _ de!
5. an _ den saa nær som de kun _ _ de;

1. mens Lær - ken sig frei - dig mod Him - len svang og for-
2. hver lil - - le Løv - frø, hver ve - ver Ka - nin, „Hvor
3. den dand - - sed un - der ham som en Hind, mens i
4. Bort strøg den Pilt da sin blon - de Lok, og et
5. fra Gan - ge - ren om hen - des Liv sin Arm han

cresc.

1. kynd - te med Sang, ______ at Da - gen nu aab - ned sit
2. li - der Ma - lin?“ ______ De sva - red, det ik - ke de
3. Mor - ge - nens Vind ______ frisk flag - red dens Ha - le og
4. Smiil var nok, ______ da var hun saa let jo at
5. slyn - ge - de varm, ______ da mød - tes to blus - sen - de

mf *p* *f*

Efter 1.2.3 og 4.V. Efter 5 V.

1. Øi - - e.
2. vid - - ste. 2 Da
3. Man - - ke. 3 Da
4. kjen - - de. 4 „Og
5. Mun - - de! 5 Her

p *pp*

TIL OSSIAN.

(af „Jyllandsreisen“)

Allegro con fuoco.

SANG.

ff

1. Sel - ma, Sel - ma! hvor er din
2. Mor - ven, Mor - ven! hvor er din
3. Fin - gal, Fin - gal! hvor er din
4. Os - sian! naar skal jeg væ - re hos
5. Ven - te maa jeg en li - den

PIANO.

f

1. Skjald?
2. Drot?
3. Søn?
4. Dig?
5. Stund?

p

Hver - ken paa Ard - ven, ei hel - - ler ved
Dybt un - der Lyng lig - ger Os - - si ans
Hvor er hans Kjæm - pe - hal, hvor er hans
Naar kom - me hen - far - ne Bar - - der at
Snart hen - slum - rer jeg Li - - vets u -

cresc.

p *sf* *cres* *f*

1. Ca - - - - - runs Fald,
2. Kon - - - - - ge slot.
3. Har - - - - - pe skjøn?
4. hen - - - - - te mig?
5. ro - - - - li - ge Blund.

cen - - - - do

sf *sf* *ff*

p *cresc.* *f*

1. Lo - ra rin-der for u - - den Sang;
2. Hjor - ten græs-ser paa Hel - - tens Grav;
3. Stor - men hy-ler paa Sel - - mas Vold;
4. Naar skal Sor-gen for-la - de min Barm?
5. Da skal jeg vaag-ne hos Sel - - mas Skjald,

dim. *p* *cresc.* *f*

pp poco rit. *a piacere* *rit.*

1. ø-de og stil - - le er Co - nas Blom - - ster-
2. Van-dre-ren suk - - ker frem-bøi - et o - - ver sin
3. Har-pen er bor - - te, den ru-ster hos Tren - - mors
4. Naar skal jeg sti - - ge paa Aan-der-nes let - - te
5. vaag-ne i Al - - fa-ders straa-len-de Him - - mel-

p *pp poco rit.* *ff* *a tempo* *sfp*

1.-vang.
2. Stav.
3. Skjold.
4. Karm?
5.-hal!

ff *rall.*

OSSIANS SANG TIL AFTENSTJERNEN.

(af „Ossianske Elegier.“)

Quasi adagio.

SANG.

f dim. p

1. Yn_digt er dit Lys, o Af_ten_stjerne!
2. Fjer_ne Fos i Klip_pe_riv_ten sus er;
3. Men du da_ler, i din Bortgang smiler;

PIANO.

f p ff pp

p mf p

1. Klart i Ve_sten, i det dunkle Fjer_ne, skri_der frem du fra din rø_de Sky.
2. Ha_vets Bøl_ge huult mod Klin_ten bru_ser fau_re Lys! saa snart hen_i_ler du!
3. Bøl_ge_hæ_ren trindt om kring dig i_ler, ba_der di_ne ly_se Haar med Lyst.

sf p mf p

pp

1. Sta_te_lig du o_ver Bjerget svæ_ver; Vin_dens sid_ste Pust paa Sø_en bæ_ver,
2. Af_ten_myg_ge_sværm paa tyn_de Vin_ger summen_de hen o_ver Mar_ken svinger_
3. Gak da, Stjerne, til dit So_ve_kam_mer! Sjælens Lys i Os_si_an op_flammer,

pp

p

1. den maa til sit Nat_te_her_berg tye.
2. fau_re Lys! vil du ei tø_ve nu?
3. For_tids Min_de rø_res i hans Bryst.

sf fp f f pp pp

OSSIANS SANG TIL MAANEN.

(af „Ossianske Elegier“)

Andantino sostenuto. *p*

SANG.

1. Hil dig at - ter, Him - lens fau - re Dat - ter!
2. Hvor hen i - ler Du, naar Mør - ket hvi - ler
3. Dog om - si - der Du ei hel - ler gli - der
4. Men Du straa - ler, frei - digt end og taa - ler
5. Gak til - si - de! at de Straa - ler bli - de

PIANO. *pp* *p*

sf

1. Yn - digt er dit mil - de Pur - pur - skjær. Nat - tens Stjer - ner føl - ge blye som
2. o - ver dig? hvor gan - ger Du til Ro? Gaaer som Skjal - den Du til Fæ - dre
3. læn - ger ad din van - te Æ - ther - vei. Selv du fal - der, naar din Stund dig
4. in - gen Li - ge paa din blan - ke Sti! Sky, som tru - er hen des mil - de
5. kan be - ly - se Bjer - gets Top - pe graae! Og at El - ven kan i fryd - fuld

sf

poco rall dim.

1. Ter - ner; tør ei kom - me de - res Dronning nær.
2. hal - len, for i Sor - gens tau - se Mulm at boe?
3. kal - der; Nat - tens Van - drer da Dig fin - der ei.
4. Lu - er, løft din mør - ke Flig og il for - bi!
5. Skjæl - ven tril - le kla - re si - ne Bøl - ger smaa!

rall dim. *pp* *ppp*

OM STRØMMEN MOD DIG BRUSER_VOV AT STAAE!

(af „ Til en ung tungsindig Digter“)

Allegro moderato.

SANG.

f

1. Om Strømmen mod Dig bru_ser_vov at staae.......! Om Nat_ten sort_ner_
æ_del Sjæl for Stor_men ræd_des ei.......... Den Kjæk_ke stan_der
op dit Aa_syn! Det blev ik_ke skabt......, for mod_løs sig i
Høi_es Bil_led gik Du fra hans Haand......, din Røst er selv en

PIANO.

f

sf *f*

Yng_ling, vov at haa_ _be! Synk ei, for Tord_nens rø_de Ham_re slaae! Gak
op_reist un_der Tor_ _den; han fin_der gjen_nem Taa_ger_ne sin Vei, i
Stø_vet ned at bøi_ _e. I Støv Du fin_der ei hvad Du har tabt; din
Gjenlyd af hans Stem_ _me, fra Støv dit Støv, fra Him_len er din Aand: I

sf *f*

cresc.

ei i_skjul ved Regnens før_ste Draa_ _ _ _ _ _be!
Nat_tens Mør_ke sku_er han fra Jor_ _ _ _ _ _den. 2. En
Tro, dit Haab, din Fryd er i det Høi_ _ _ _ _ _e. 3. Løft
Mulm din Krop, i Lys din Sjæl har hjem_ _ _ _ _me. 4. Den

cresc. *f* *ff* *dim.*

marcato.

ARMIDAS SANG.

af „Kjærlighed i Syden."

Andante espressivo.

SANG.

PIANO.

p

1. Hvert For_aar Co_tal_di! grønnes min Grav, naar Sne_en paa
2. Hvert For_aar Co_tal_di! grønnes min Grav, jeg so_ver saa
3. Hvert For_aar Co_tal_di! grønnes min Grav, naar Li_vet gjen_

sf *pp* *p*

mf

1. Bjer_ge_ne smel_ter, naar Jor_den sig ba_der i Solstraalens Hav, og Blomsternes Skare ud
2. stil_le der_un_der. Den vaagnende Blomstkaster La_ge_net af; jeg bli_ver der_ne_de og
3. fø_des der_op_pe, naar Fug_len sig ba_der i Ae_the_rens Hav og sjun_ger blandt Myrthernes

dol. *molto cresc.*

1. vel_ter: Den ny_fød_te Ro_se i_mø_de Dig leer_Du tænker vel ei paa den
2. blun_der: Den rød_men_de Ro_se i_mø_de Dig leer_Du tænker vel ei paa den
3. Top_pe: Den blomstrende Ro_se i_mø_de Dig leer_O! tænker Du ei paa den

f *pp* *morendo* *rall.* *a tempo*

1. fal_me_de meer? Du tæn_ker vel ei paa den fal_me_de meer___?
2. fal_me_de meer? Du tæn_ker vel ei paa den fal_me_de meer___?
3. fal_me_de meer? O! tæn_ker Du ei paa den fal_me_de meer___?

f *pp* *rall.* *sf a tempo* *p* *pp*

DEN UNGE LÆRKES FORAARSSANG.

Vivace.

SANG. *p*

1. Blæs, Søn - - den-
mildt, o
see! Du
vug - - ger

con leggerezza.

PIANO. *p*

-vind, lad Sø - en hø - re dig! Smelt I - sen fra dens
Sol, fra di - ne Mar - ker blaae! Øs o - ver Jor - den
sti - - ger paa din Væl - des Dag, o Sol, om - gi - vet
mig paa For - aarsluft saa mild, i For - aars - luft jeg

cresc. *f* *p*

stil - le So - ve - kam - - - - - mer! Lad de ny -
di - ne Straa le - ba - - - - - de! Lad Blom - - sten
af din Mor - gen - rø - - - - - de! Jeg fø - - ler
spre - der mi - ne Vin - - - - - ger: Jeg ba - - der

cresc. *f* *p*

cresc.

fød - te Bøl - ger bol - tre sig, og dand - se tin - dren -
af sin Vin - ter-grav op staae, og Sko - ven smykke
Vind dit let - te Vin - ge - slag, og gyn - ger mig paa
mig i Mor - gen-so - lens Ild, og glø - den - de mig

cresc.

frit

de i So - lens Flam - - - - mer!
sig med un - ge Bla - - - - de!
di - ne Vo - ver blø - - - - de.
op mod Himlen svin - - - - ger.

frit

mf

2. Skin
3. Og
4. Jeg,

S. S. Blicher.

sf

pp

FAAWAL MARI!

af „E Bindstouw"

Andante con moto.

SANG.

1. De wa ve Hel - mes - ti - - er Ma -
2. Den Ti hun war et bet - te Baaen,hin
3. De wa ett fri dæ stod èn Tohr i
4. „Faa - wal no Pal - li!" søh hun, da
5. Aa hwær et Dywr aa hwær en Fowl hwæ
6. Ma - ri hun græed saa mod - de - le. „Gid

PIANO.

1. - ri hun skul a - stej; hun had hin Tøw i Haa - nen, vil te aa go hin
2. Faaer aa Muer wa dø, aa da hun saa bløw støhr, saa maat hun tien faa hin - ne
3. Pal - lis Yww. Ka - hæn - sæ han had hæ - je sit, te hun ku ve dem
4. hun gik ham faa - bi. Han tahrt hans Øwn, aa vænt sæ, aa søh: „Faa - wal Ma -
5. Træe hun kam faa - bi, de søh te hin - ne lis - se - dan: „Faa - wal, Faa - wal Ma -
6. A ku sej no snaar. Faa - wal te hie - le Wah - ren: saa war A wal faa

1. Vej. Hun had no tint en Som - mer i Pal - li Kræn - sens
2. Brø." Da hun gik fram ve Staal - len, hwo Pal - li Kræn - sen.
3. blyww. Hun maat ett faa hans Mo - wer, for hun war et fat - te
4. ri!" Ma - ri hun wa saa saar - re - ful, hun tøt hwo hun gik
5. ri!" De lak - ked ued ad Aw - ten, aa Kok - ken paa hans
6. waer. I Wah - ren ær A jen - ner, A haar slet in - gen

p *dim.* *pp*

1. Goer; hun kam dæ_did mæ Suo _ len, hun wa kun sej_sten Oer.
2. stued, da wa Ma_ri saa saar _ ren, hun knap ku fløtt en Fued.
3. Baaen; ejs vil di hat hwer _ an _ ner, men de skul no ett væ saaen.
4. fram, te aal den Diel hun møt, de søh te hin_ne lis_som han.
5. Raahn, hun tøt, te nær han gaal hen søh: „Faa wal dit søl _ le Baaen!“
6. Ven. Gid A mæ mi Faar _ æl _ ler no ku sam les raa i _ gjen!“

p *dim.* *pp*

p *piu lento.*

7. Aa fahr et Fjar_ring_oer war om, da wa hun stiñh aa

piu lento.

poco a poco rall al fine. *pp morendo*

7. kaahl, fa Suo_len kam i _ gjen, da loe Ma _ ri i suo_ten Maalh__________.

cresc. *poco a poco rall al fine.* *pp* *ppp*

ØWLI.

af „E Bindstouw“

Allegretto.

SANG.

PIANO.

mf

1. Øw - li han wa sæ saa lø - ste en Swenh ......,
2. Skøn El - se hun æ sæ en Frø - ken saa fiin ......,
3. Dæ wa Daans po Goe - ren, aa Øw - li han saang ......,
4. Aa da saa hin Faar - el - ler no wa død ud aw Æll - den

1. skul han et Æ - ren, saa stak han i - renh his - op aa hæh -
2. hun gor i Sil - ke aa Mor aa Her - me - lien his - op aa hæh -
3. saa mæ den aa saa mæ den saa let - te - le han spraaug his - op aa hæh -
4. jenn gik te Him - me - rig, den aahn gik te Hæll - his - op aa dæh -

f

dim. *p*

1. - nier ...... Gik han mæ Hjøl - li aa gik han mæ Plow,
2. - nier ...... So hun ham Øw - li i Mark el - le Skow,
3. - nier. Skøn El - se stod aa so po hud - dan han ku sæ snow. Saa
4. - nier, te Eg - te mand aa Haas - bon ung Øw - li hun tow, saa

cresc. rallentando. f a tempo. p

1. aal - ler haad han Row, und - taw - wen nær han sow saa søh - de - le, saa
2. aal - ler haad hun Row, und - taw - wen nær hun sow saa søh - de - le, saa
3. fik hun in - gen Row, und - taw - wen nær hun sow saa søh - de - le, saa
4. fik de Beg - hi Row, aa ve hwer - an - ne sow saa søh - de - le, saa

cresc. rallentando. f p a tempo.

pp rit.

1. bløh - de - le, saa søh - de - le, saa bløh - de - le
2. bløh - de - le, saa søh - de - le, saa bløh - de - le
3. bløh - de - le, saa søh - de - le, saa bløh - de - le
4. bløh - de - le, saa søh - de - le, saa bløh - de - le

Vivace.

sf p pp rit. p cresc.

f sfp

SANG af „GENREBILLEDER"

af Chr. Winther.

Vivace.

SANG.

PIANO.

f *ff* *mf* *cresc.* *p*

V. 1. Træt_ter Dig Li_vets Strøm? Vaagn da fra
V. 2. Yn_di_ge Far_ve_spil, mod_nen_de
V. 3. Drik, som Du skal og bør, klag, om Du
V. 4. Ud fra sit stil_le Hjem strømmer saa
V. 5. Staa ei der stum, men tal: Er i en

1. Døs og Drøm, hø_rer Du Propperne knal_ _ _ _ _ de? See, som vel_
2. Sommer_Ild straaler fra svulmende Ran_ _ _ _ _ ker; Dru_er_nes
3. kan og tør, saa o_ver Jordli_vets Træng_ _ _ _ _ sler; Sor_gen gaaer
4. San_gen frem, vaar_fri_ske Bla_de og Blom_ _ _ _ _ mer; hver en Stund
5. Jammer_dal saa di_ne Timer hen_fløi_ _ _ _ _ ne? Her, hvor os

cre - - - - - sen - - - do. ff

1. sig - net Regn o - ver en sol - brændt Egn, per - len - de, per - - len - de Dug - draaber
2. Gud er stor, rigt i hans Tem - pel boer Ju - bel og glim - - ren - de, glim - ren - de
3. strax til Ro, Hjer - tet sig vug - ger jo huldt i liv - sa - - li - ge, liv - sa - li - ge
4. klar og ny! Ja, un - der Ran - kens Ly smi - ler en e - - - vig, en e - vig Skjær -
5. vin - ker sødt Him - mel blaat, Ro - sen - rødt Læ - ber og tin - - dren - de, tin - dren - de

cre - - - sen - - - do. ff

1. fal - - - - - - - - - de.
2. Tan - - - - - - - - - ker.
3. Læng - - - - - - - - - sler.
4. som - - - - - - - - - mer!
5. Øi - - - - - - - - - ne!

ff fz

Efter 1ste, 2det, 3die og 4de Vers. mf

Efter 5te Vers.

V. 2. Yn - di - ge
V. 3. Drik, som Du
V. 4. Ud fra sit
V. 5. Staa ei der

mf

DU LÆGGER DIG NED EN AFTENSTUND.

Andantino tranquillo.

Du læg_ger dig ned en Af_tenstund og gi_ver dig til at drømme; Søvnen er sød og Hvi_len er sund, og Tanker_ne hol_des i før_ste Blund i Tøm_ _ _ _ _me.

più agitato.

cresc.

Men ef _ ter som Nat_ _tens

Ti_mer gaae, sty_rer du ud paa Maa og Faa i stær_ke og stri_de Strømme.

pp a tempo I°

Du vaagner silde; for sent, min Ven til at fin_de dig selv ved det Gam_le i_gjen. O hvil_ke Gaader fra Nattens Grund, hvilke sælsomme Sy_ner i Søvnens Blund, o hvil_ke far_li_ge Drøm_ _me! O hvilke farli_ge Drømme!

f *ff* *mf* *dim.* *rall.* a tempo I° *pp* *p* *f* *pp* *mf* *dim.* *ppp*

HVOR ENGEN HAR FOLDET, VED MOSENS BRED.

Moderato.

p

Hvor En_gen har fol_det, ved Mosens Bred, sit

poco rall. a tempo.

Tæp_pe ud med et venligt: Sid ned! bag Hækken, som løf_ter sin Skærm mod Solen,

f *espres.* *dim.* *p*

der sad hun, der sad hun med Blomster i Skjø _ det paa Kjo_len;

mf *p dim. ral _ _ _ len _ tan _ _ do.*

En _ gen duf_ted og Mo _ sen med, han rør _ te sig ik _ ke ud af sit Sted;

a tempo.

p

han saae, hvor hun vik - led, han saae, hvor hun bandt, han

a tempo.

p cresc.

p cresc.

saae, hvor hun vik - led, han saae, hvor hun bandt,

p ritenuto.

til - sidst han i

p cresc.

accell e cresc.

p ritenuto.

dim.

a tempo.

Slyng - nin - gen selv sig fandt.

pp

ppp

DET BLINKER MED PERLER.

Presto agitato.

p *f* *dim.* *pp*

Det blin - ker med Per - ler, et Glim - - mer - næt er lagt o - ver Sko - ven;

dim.

Sky - - en har net - - op for - ny - - lig grædt, nu smi - - ler Maa - nen for -

p

m.d. m.s.

o- - - -ven, nu smi- - -ler Maa- -nen for- o- - -

dim. p

ven.

p

For- trøst dig dog

pp cresc.

ik- - - -ke til Maa- - - - -nens Skin, for-

vild dig ik - - - - - ke i Skyg - - - - ger - ne

cresc.

cresc.

ind; der vif - - - - ter den far - - - - lig - ste

cresc.

f

dim.

pp

El - - - - - ver - vind gjen - nem Sko - - - - - -

f

dim.

pp

f

sempre dim.

ven, der vif - - ter den far - - - - lig - - ste

f *sempre* *dim.*

pp

El - - - ver - - - vind gjen - - nem Sko - ven,

pp

cresc.

gjen - nem Sko - - - - - ven, gjen - nem

cresc.

f *dim.*

Sko - - - - - - - - - - ven.

f *dim.*

8

fz

SAA LAD SANGEN I SALENE BRUSE.

Allegro vivace con fuoco.

Saa lad Sangen i Sa_le_ne bru_ _se, sæt paa

Borde_ne Bægre_ne frem, lad os aabne for Svimmelens Slu _ se, lad os sen_de Forsagt_he_den

hjem, lad os aab _ ne for Svim_ _melens Slu_ _ se, lad os sen_ _

de, lad os sen_ _de Forsagt _ he_den hjem.

dim.

f

Nu er Nydelsen naaet til_hu_se, den har sat sig i Høj_sæ_det

fast; paa dens By_den jeg vil mig, jeg vil mig be_ru_se,

ff

ff

om saa Li_vet med Lyk_ken brast, om saa Li_vet med Lyk_ken

brast.

ff

I SKOVEN ER DER SAA STILLE.

Andantino molto espressivo.

pp

I Sko - ven er der saa stil - le, der ras - ler kun det gu - le Blad;

p

nu kommer den Stund, vi vil - le som Ven - ner skil - les ad, som Ven - ner skil - - les ad.

cresc.

p

cresc.

dim.

pp

dim.

pp

Piu lento.

Più lento.

Sko_ven lu_der med Brin_ken brat. .

p dolce.

Vindfæl_den vak_ler, naar Vin_den ta'er fat.

cresc.

f

Nu kom_mer Vin_trens den lan- - - - - -ge Hvi- - - - - -le

pp

og læn_ge_re Nat.

p pp dolce.

ppp

DEN BLOMSTRENDE SOMMER.

Adagio.

p Den blom_stren_de Som_mer blev kjæ_det til Høst, til

dim. Død, hvad der var i li_ _ve. Sorg skal føl_ge paa

Lyst, *pp* stil_ _le, du ban_ken_de Bryst, stil_ _ _le!

cresc. kun de e_vi_ge *ff* Lo_ _ve skal *dim.* bli_ _ _ _ _ _

pp *pp* *cresc.* *ff*

p
ve. Ven - ner, ræk Haand o - ver
Gra - ven hen, den Dø - de kom - mer ej meer i - gjen, men
cresc.
Aan - den ta - ler fra Rum - - - - - met, naar Læ - ben her er for -
cresc.
f
f
dim. e rall.
p a tempo.
stum - - - - met,
dim. e rall.
a tempo.
pp

TORNEROSES DRØMME.

Espressivo assai.

SANG.

pp

1. Saa - man - gen Kveld jeg stod med Ha - vet ved min
2. Naar mød - tes vel de to, som i saa dyb en
3. Han lan - der vist en Gang med Sol og Stræn - ge -

PIANO.

pp

Ped.

Fod og stir - red fuld af Læng - sel mod det Fjer - - - - -
Ro sam - blin - ken - de hen - van - dre de - res Ba - - - - -
klang, der - om der hvi - sker No - get i mit In - - - - -

mf *p*

ne, hvor nu saa skjær og klar paa skjul - te Vin - ge -
ne? Faaer og - saa jeg en Ven, en sik - ker Føl - ge -
dre. Men trygt jeg bi - e vil, til Tvil - ling - stjernens

mf *p*

pp cre - - - scen - - - - do - - - -

1. par sig løf - - - ter stil - - le Nat - - tens
2. svend, og kom - - mer han fra Ha - - vet
3. Ild i mi - - - ne Længs - - lers Nat faaer

pp cre - - - scen - - - - do - - - -

- - - - f pp

Tvil - - ling stjer - ne, sig løf - ter stil - le Nat - tens Tvil - ling
som en Sva - ne, og kom - mer han fra Ha - vet som en
Lov at tin - dre, i mi - ne Længslers Nat faaer Lov at

dim.

- - - f pp

sf dim. pp

stjer - - - - ne.
Sva - - - - ne?
tin - - - - dre.

(Chr. Richardt.)

pp ppp

JYLLAND.

Allegro e marcato.

SANG.

PIANO.

1. Jyl_land mel_lem tven_de Ha_ve som en Ru_ne_stav er lagt, Ru_ner_ne er Kæm_pe_gra_ve in_de midt i Skovens Pragt og paa He_den al_vors_stor, her hvor Ørknens Luft_syn, Ørk_nens Luftsyn boer.

f *p* *f* *p* *cresc.* *f* *cresc.* *ff*

2.

Jylland, du er Hovedlandet,
Høiland med Skov-Eensomhed;
Vildt i Vest, med Klittag, Sandet,
Løfter sig i Bjerges Sted;
Østersø og Nordhavs Vand
Favnes ‖: over Skagens :‖ Sand.

3.

Heden, ja man troer det neppe,
Men kom selv, besee den lidt!
Lyngen er et pragtfuldt Teppe,
Blomster mylre milevidt.
Skynd dig, kom! om føie Aar
Heden ‖: som en Kornmark :‖ staaer.

4.

Mellem rige Bøndergaarde
Snart Dampdragen flyve vil;
Hvor nu Loke sine Hjorde
Driver, Skove voxe til,
Britten flyver over Hav,
Gjæster ‖: her Prinds Hamlets :‖ Grav.

5.

Jylland mellem tvende Have
Som en Runestav er lagt,
Fortid mæle dine Grave,
Fremtid folder ud din Magt.
Havet af sit fulde Bryst
Synger ‖: høit om Jyllands :‖ Kyst.

H.C. Andersen.

